

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про спорт

Цей Закон визначає загальні правові, організаційні, соціальні й економічні основи спорту, права і обов'язки спортивних організацій та спортсменів, основи фінансування спорту, у тому числі підтримку спортивних організацій, регулює суспільні відносини у створенні умов для розвитку спорту, встановлює принципи управління спортом в Україні, засади державної політики у сфері спорту.

Розділ І.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Основні терміни та їх визначення

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

автономія спорту – принцип, згідно з яким вид (види) спорту, напрям (напрями) спорту розвиваються спортивними організаціями в межах законодавства, прав людини та принципів належного врядування у спорті автономно, незалежно та самостійно без втручання держави, крім випадків прямо передбачених законом, що несуть відповідальність відповідно до законодавства;

адаптивний спорт – напрям спорту, спрямований на залучення осіб з інвалідністю та/або осіб з обмеженням повсякденного функціонування до занять спортом з метою сприяння відновленню для досягнення і підтримання їх соціальної та матеріальної незалежності, соціально-трудової адаптації та інтеграції в суспільство, сприяння фізичній, психологічній реабілітації, забезпечення можливості ведення самостійного способу життя та залученості до місцевої спільноти;

вид спорту – різновид змагальної діяльності у спорті, що здійснюється з дотриманням визначених правил. Види спорту поділяються на групи: олімпійські види спорту – види спорту, включені до програми Олімпійських ігор; неолімпійські види спорту – види спорту, не включені до програми Олімпійських ігор; види спорту осіб з інвалідністю – види спорту, включені до програм Паралімпійських і Дефлімпійських ігор, види спорту, не включені до програм Паралімпійських і Дефлімпійських ігор, в яких беруть участь особи з інвалідністю, національні види спорту – види спорту, засновані на національно-культурних традиціях України;

громадське об'єднання спортивної спрямованості – громадська організація, яка створюється з метою реалізації та захисту громадянами прав і свобод у сфері спорту, задоволення потреб його членів у зазначеній сфері та розвитку окремих видів, напрямів спорту;

дитячо-юнацький спорт – напрям спорту, що забезпечує ознайомлення та залучення дітей для занять певним видом спорту, виявлення їхніх здібностей до

подальших занять спортом, визначення їхньої спортивної спеціалізації та забезпечення умов для переходу до резервного спорту;

інформаційно-комунікаційна система “Національна платформа доброчесності спорту” — інформаційно-комунікаційна система, призначена для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності міжвідомчої робочої групи “Національна платформа доброчесності спорту”, висвітлення її діяльності, збору, опрацювання, аналізу, зберігання та захисту повідомлень про маніпулювання спортивними змаганнями;

масовий спорт (спорт для всіх) — напрям спорту, спрямований на забезпечення рухової активності всіх груп населення під час їхнього дозвілля для зміцнення фізичного та психічного здоров'я;

меценатська діяльність у сфері спорту — добровільне безоплатне надання фізичними та юридичними особами (меценатами спорту) матеріальної, грошової або іншої підтримки спорту набувачам меценатської допомоги;

меценатська допомога — підтримка або сприяння у розвитку спорту, що їх надає меценат спорту фізичним та/або юридичним особами у видах і за напрямками, визначеними законом;

тренувальні збори — спортивні заходи, що здійснюються організаторами спортивних заходів для підготовки спортсменів до участі у спортивних змаганнях;

науково-методичне забезпечення у сфері спорту — комплекс організаційних, науково-комунікативних і методичних заходів, спрямованих на впровадження наукових та технологічних інновацій, передового практичного досвіду, поширення та застосування науково обґрунтованої інформації з метою забезпечення ефективного функціонування сфери спорту;

національна збірна команда — спортсмени різних вікових груп з числа найбільш підготовлених спортсменів дитячо-юнацького, резервного спорту та спорту вищих досягнень, спорту осіб з інвалідністю, які показують високі спортивні результати, а також фахівці сфери спорту, організованих для підготовки та участі в міжнародних спортивних змаганнях;

національний календарний план оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань — документ, в якому на відповідний рік визначаються організаційні та фінансові питання щодо забезпечення проведення відповідних заходів та який затверджується та оприлюднюється спортивною організацією у системі “Цифровий спорт” у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту;

оздоровчі заходи — заходи, що здійснюються організаторами оздоровчих заходів для залучення всіх груп населення до масового спорту;

організатор оздоровчих, спортивних заходів, спортивних змагань — юридична або фізична особа, яка проводить оздоровчий або спортивний захід, або спортивне змагання та здійснює організаційне, фінансове та інше забезпечення підготовки і проведення цього заходу або змагання;

послуги у сфері спорту — діяльність, що здійснюється фізичними та/або юридичними особами на платній чи безоплатній основі, та спрямована на забезпечення та підтримку спортивної діяльності, розвиток та популяризацію

спорту, зокрема, організація та проведення спортивної діяльності, оздоровчих, спортивних заходів, спортивних змагань та/або фізкультурно-спортивної реабілітації осіб з інвалідністю або підготовки спортсменів до спортивних змагань;

правила спортивних змагань – правила, що визначають вимоги до учасників змагань, медичного допуску до спортивних змагань спортсменів різних категорій та вікових груп, відповідних спортивних споруд, спеціального обладнання та інвентарю, умови та порядок визначення результатів та переможців спортивних змагань;

професійний спорт – комерційний напрям спорту, пов'язаний з підготовкою та проведенням видовищних спортивних змагань та спортивних заходів з метою одержання прибутку;

професійний спортсмен – спортсмен, що індивідуально, або представляючи спортивний клуб за індивідуальним контрактом, бере участь у міжнародних спортивних змаганнях або професійних спортивних лігах і отримує за участь винагороду;

резервний спорт – напрям спорту, який забезпечує здійснення відбору обдарованих дітей та молоді для занять певним видом спорту, створення умов для максимального розвитку їхніх індивідуальних здібностей з метою досягнення високих спортивних результатів, забезпечення умов для переходу до спорту вищих досягнень та поповнення основного складу національних збірних команд;

система “Цифровий спорт” – організована сукупність інформаційно-комунікаційних, інформаційних (автоматизованих), електронних комунікаційних систем, публічних електронних реєстрів, баз (банків) даних, які діють як єдине ціле та у електронній інформаційній взаємодії з іншими інформаційними (автоматизованими), електронними комунікаційними та інформаційно-комунікаційними системами, в яких здійснюється оброблення інформації та за допомогою яких здійснюється адміністрування процесів державного управління у сфері спорту, зокрема щодо спортивних організацій, оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань, спортивних споруд, спортсменів, тренерів, які здійснюють професійну діяльність з надання послуг у сфері спорту, спортивних організацій, що здійснюють діяльність з надання послуг у сфері спорту, запобігання використанню допінгу у спорті, та інших даних у сфері спорту;

службово-прикладний та військово-прикладний спорт – напрям спорту, пов'язаний із виконанням та підготовкою військовослужбовцями і працівниками Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, правоохоронних органів, рятувальних та інших спеціальних служб своїх службових обов'язків;

спорт – усі форми фізичної активності, які шляхом організованої участі спрямовані на підтримання або зміцнення фізичного та психологічного стану людини, формування суспільних зв'язків або отримання результатів у спортивних змаганнях на всіх рівнях. Спорт має такі напрями: адаптивний спорт, дитячо-юнацький спорт, резервний спорт, спорт вищих досягнень, професійний

спорт, студентський спорт, спорт ветеранів / ветеранок, службово-прикладний та військово-прикладний спорт, спорт осіб з інвалідністю, масовий спорт, фізична культура, фізичне виховання, фізкультурно-спортивна реабілітація;

спорт ветеранів / ветеранок – напрям спорту, що забезпечує залучення ветеранів / ветеранок та членів їхніх сімей до занять спортом з метою відновлення їхнього здоров'я, їхньої психологічної та соціальної адаптації, підготовку та участь ветеранів / ветеранок у всеукраїнських, міжнародних спортивних заходах та спортивних змаганнях;

спорт вищих досягнень – напрям спорту, що забезпечує залучення спортсменів шляхом подальшої спеціалізації та індивідуалізації їхнього тренувального процесу з певного виду спорту для підготовки та участі у спортивних змаганнях всеукраїнського та міжнародного рівнів;

спорт осіб з інвалідністю – напрям спорту, пов'язаний з розвитком, популяризацією, створенням умов, організацією та проведенням спортивних заходів з підготовки та участі осіб з інвалідністю у спортивних змаганнях всеукраїнського та міжнародного рівнів;

спортивна діяльність – сукупність взаємопов'язаних дій та процесів, спрямованих на підтримання або зміцнення фізичного та психологічного стану людини, організацію, проведення, забезпечення та участь в оздоровчих, спортивних заходах, спортивних змаганнях, тренувальному процесі, розвиток, функціонування та популяризацію спорту;

спортивна зброя – сертифікована в установленому законодавством порядку вогнепальна (крім бойової) чи пневматична, стрілецька, вихолощена (охолощена) та холодна зброя, призначена виключно для ураження цілей під час проведення спортивних заходів, параметри і характеристики якої зафіксовані у правилах спортивних змагань з видів спорту;

спортивна інфраструктура – сукупність об'єктів, спортивних споруд, будівель, обладнання та спеціально облаштованих територій, призначених для проведення оздоровчих, спортивних заходів, спортивних змагань, здійснення спортивної діяльності;

спортивна споруда – об'єкт нерухомого майна (будівля) або інше спеціально створене та обладнане нерухоме майно, критого чи відкритого типу, що призначене для проведення оздоровчих, спортивних заходів, спортивних змагань, занять спортом, здійснення спортивної діяльності, окремо розташоване або входить до складу комплексу, інформація про яку може вноситися до Електронного реєстру спортивних споруд;

спортивний суддя – фізична особа, яка уповноважена забезпечувати дотримання правил спортивних змагань, положень (регламентів) про спортивні змагання, а також забезпечувати достовірність зафіксованих результатів;

спортивний третейський суд – самостійний, постійно діючий третейський суд, який вирішує шляхом третейського розгляду спори, що виникають у сфері спорту, на підставі законодавства України та організаційних документів відповідних спортивних організацій;

спортивні заходи – тренувальні збори, а також заходи (захід), що проводяться організатором (організаторами) спортивних заходів у межах спортивних змагань або як самостійний захід;

спортивне змагання – спортивний захід або комплекс спортивних заходів, що проводиться організатором спортивних змагань з метою порівняння досягнень спортсменів та визначення переможців відповідно до правил спортивних змагань з видів спорту та затвердженого організатором спортивних змагань положення (регламенту) про ці змагання;

спортивні організації – юридичні особи будь-якої форми власності, що забезпечують розвиток спорту;

спортсмен – фізична особа, яка систематично займається певним видом (видами) спорту та бере участь у спортивних заходах;

студентський спорт – напрям спорту, спрямований на залучення осіб, які навчаються у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої освіти до занять спортом;

сфера спорту – сукупність суспільних відносин, що виникають у процесі розвитку та популяризації спорту, взаємодії спортивних організацій безпосередньо між собою та з центральними органами виконавчої влади у сфері спорту, здійснення спортивної діяльності та інші відносини, що сприяють підтриманню або розвитку соціальних зв'язків людини, поліпшенню її фізичного та психологічного стану, спортивних результатів на всіх рівнях;

фахівці сфери спорту – тренери, особи з медичного та науково-методичного забезпечення, налаштування та ремонтування спортивного обладнання і спортивного інвентарю, комп'ютерного моделювання, відеозйомки, управління автотранспортними засобами та маломірними моторними суднами, особи, які супроводжують спортсменів з інвалідністю та учасників оздоровчих, спортивних заходів, спортивних змагань, здійснюють антидопінговий контроль за підготовкою спортсменів, інші фахівці з урахуванням специфіки видів спорту, перелік яких обумовлюється регламентними документами з проведення спортивного змагання або розпорядчим документом організатора заходу з проведення тренувального збору;

фізична культура – напрям спорту, спрямований на забезпечення рухової активності здобувачів освіти у закладах освіти з метою їхнього гармонійного, передусім фізичного, розвитку та ведення здорового способу життя;

фізична підготовка – складова фізичного виховання, спрямована на різні групи населення для формування рухових умінь та навичок людини, розвитку її фізичних якостей і здібностей з урахуванням особливостей професійної діяльності;

фізичне виховання – напрям спорту, пов'язаний з освітнім процесом та спрямований на набуття особою відповідних знань та умінь з використання рухової активності для всебічного розвитку, оздоровлення та забезпечення готовності до професійної діяльності та активної участі в суспільному житті;

фізкультурно-спортивна реабілітація – система заходів, розроблених із застосуванням фізичних вправ для відновлення здоров'я особи з інвалідністю та спрямованих на відновлення і компенсацію за допомогою занять спортом

функціональних можливостей її організму для поліпшення фізичного і психологічного стану.

Стаття 2. Законодавство України про спорт

1. Законодавство України про спорт ґрунтується на Конституції України та складається із цього Закону, спеціальних законів, інших актів законодавства України у сфері спорту, та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються норми міжнародного договору.

2. Автономія спортивних організацій здійснюється в межах Конституції та законів України. Інші закони України можуть встановлювати спеціальні вимоги до діяльності спортивних організацій у питаннях публічного інтересу.

3. Спортивні організації мають право самостійно приймати рішення з будь-яких питань у межах своєї автономії, визначеної цим Законом, спеціальними законами та/або установчими документами, та якщо інше прямо не встановлено законами України, зокрема з внутрішніх організаційних питань.

Стаття 3. Права у сфері спорту

1. Кожен має право на спорт незалежно від ознак раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак.

2. Права у сфері спорту забезпечуються шляхом:

здійснення самостійних або відвідування групових або індивідуальних занять;

підвищення рівня спортивної майстерності та участі в оздоровчих, спортивних заходах, спортивних змаганнях у порядку, встановленому організатором оздоровчих, спортивних заходів та правилами спортивних змагань;

вільного вибору видів, напрямів спорту та послуг у сфері спорту;

участі у діяльності спортивних організацій;

доступності занять спортом;

інклюзивності занять спортом;

безпеки занять спортом;

захисту прав та законних інтересів громадян;

створення або участі у функціонуванні спортивних організацій на принципах автономії спорту, незалежності та належного врядування;

взаємодії з органами державної влади, органами місцевого самоврядування задля просування цінностей і переваг спорту, реалізації цільових програм у встановленому порядку;

здійснення волонтерської діяльності у сфері спорту;

забезпечення права на ефективний засіб правового захисту;

створення системи правових та соціальних гарантій учасників сфери спорту.

Стаття 4. Державна політика у сфері спорту

1. Державна політика у сфері спорту базується на забезпеченні прав у сфері спорту, автономії спорту, участі громадських об'єднань у розвитку спорту, належному державному та громадському контролю у зазначеній сфері, прозорості, належному врядуванні.

2. Держава створює умови для розвитку видів, напрямів спорту, заохочує усіх зацікавлених суб'єктів до участі в реалізації пріоритетних напрямів державної політики у сфері спорту.

3. Залучення всіх груп населення та громадських об'єднань до спорту з метою зміцнення свого фізичного та психічного здоров'я, ведення здорового способу життя є пріоритетом державної політики у сфері спорту.

4. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування створюють організаційно-правові та інші умови для розвитку всіх видів, напрямів спорту та сприяють спортивним організаціям у розвитку всіх видів, напрямів спорту.

5. Основними засадами державної політики у сфері спорту є:

- автономія спорту;
- людиноцентризм;
- верховенство права;
- недискримінація;
- гуманізм;
- гендерно орієнтований підхід;
- забезпечення доступності, інклюзивності, безпеки та безбар'єрності;
- дотримання норм етики та суспільної моралі;
- забезпечення безпеки учасників оздоровчих, спортивних заходів, спортивних змагань;
- дотримання принципів належного врядування у спорті;
- прозорість і публічність прийняття та виконання управлінських рішень;
- свобода у виборі видів, напрямів спорту та форм спортивної діяльності;
- використання результатів наукових досліджень, аналітики даних, цифровізації сфери спорту;
- раціональне та ефективне використання об'єктів спортивної інфраструктури;
- сприяння волонтерському руху та благодійній діяльності;
- взаємодія з громадськими об'єднаннями при формуванні управлінських рішень;
- впровадження інновацій та передового міжнародного і європейського досвіду;
- забезпечення участі громадськості в реалізації державної політики у сфері спорту;
- застосування публічно-приватного партнерства;
- забезпечення принципу “одноразового внесення даних”, згідно з яким первинні дані вносяться до системи “Цифровий спорт” один раз і використовуються в усіх пов'язаних процесах без дублювання.

Стаття 5. Мова спортивних заходів

Застосування мов під час спортивних заходів визначає Закон України “Про забезпечення функціонування української мови як державної”.

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, та інших центральних органів виконавчої влади у сфері спорту

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту:

забезпечує розвиток спорту;

бере участь у формуванні інвестиційної, антимонопольної, регуляторної політики у сфері спорту;

розробляє стратегію розвитку спорту, інші стратегічні документи, державні цільові програми у сфері спорту;

здійснює нормативно-правове забезпечення функціонування сфери спорту в межах повноважень, визначених законом;

здійснює державний нагляд (контроль) за дотриманням законодавства у сфері спорту в частині надання послуг у сфері спорту;

затверджує форми актів, розпорядчих документів при здійсненні державного нагляду (контролю) у сфері надання послуг у сфері спорту;

здійснює міжнародне співробітництво у сфері спорту;

за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, подає на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції про державні пріоритети з підготовки фахівців, педагогічних, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовки кадрів у розрізі галузей знань;

визначає систему спортивних відзнак і нагород, нормативи матеріально-технічного та кадрового забезпечення сфери спорту;

проводить аналітичну діяльність у сфері спорту, визначає тенденції розвитку, узагальнює вітчизняний та іноземний досвід, практику застосування законодавства у сфері спорту, подає пропозиції щодо його вдосконалення, розробляє проекти програм розвитку спорту;

здійснює відповідно до законодавства функції з управління об'єктами державної власності;

визначає порядок внесення спортивних організацій, спортсменів, тренерів, інших фахівців сфери спорту, тренерів, які здійснюють професійну діяльність з надання послуг у сфері спорту, спортивних організацій, що здійснюють діяльність з надання послуг у сфері спорту до системи “Цифровий спорт”;

забезпечує розвиток спортивної медицини;

забезпечує розвиток спортивної науки;

проводить діяльність, пов'язану із запобіганням використанню допінгу в спорті;

вносить Кабінету Міністрів України подання щодо затвердження переліку платних послуг щодо надання у короткострокове (погодинне) користування спортивних споруд державної та комунальної форми власності, внесених до Електронного реєстру спортивних споруд, що не є орендою;

вносить Кабінету Міністрів України подання щодо запровадження експериментальних проєктів у сфері спорту з метою забезпечення розвитку спорту;

забезпечує функціонування системи “Цифровий спорт”;

забезпечує функціонування та затверджує положення про інформаційно-комунікаційну систему “Національна платформа доброчесності спорту”;

взаємодіє з центральними органами виконавчої влади, іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування у сфері спорту.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту:

організовує та реалізує державну політику у сфері спорту, виконання цього Закону та інших нормативно-правових актів;

забезпечує розвиток спортивних організацій;

забезпечує залучення спортивними клубами всіх груп населення, у тому числі соціально незахищених, до занять спортом, у тому числі адаптивним спортом;

забезпечує реалізацію програм розвитку спорту в Україні;

забезпечує розвиток всіх видів, напрямів спорту всіх вікових груп;

взаємодіє зі спортивними організаціями, залучає їх до реалізації державної політики у сфері спорту;

здійснює надання фінансової підтримки за рахунок коштів державного бюджету на конкурсній основі спортивним організаціям у встановленому порядку;

забезпечує проведення соціологічних досліджень, опитувань щодо стану розвитку сфери спорту;

здійснює контроль за дотриманням спортивними організаціями умов надання фінансової підтримки за рахунок коштів державного бюджету, приймає рішення щодо припинення такої підтримки у разі їх недотримання у встановленому порядку;

бере участь у реалізації інвестиційної, антимонопольної, регуляторної політики у сфері спорту;

бере участь у підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації кадрів у сфері спорту та визначенні пріоритетних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок у цій сфері;

проводить інформаційно-просвітницьку роботу з питань спорту, здійснює популяризацію здорового способу життя;

здійснює відповідно до законодавства функції з управління об'єктами державної власності;

здійснює перевірку за дотриманням принципів належного врядування спортивними організаціями для отримання фінансової підтримки за рахунок коштів державного бюджету на конкурсній основі;

бере участь у формуванні та координації заходів, спрямованих на розвиток спортивної інфраструктури, зокрема щодо будівництва і реконструкції спортивних споруд;

бере участь у реалізації антикорупційної політики у сфері спорту, зокрема в частині протидії маніпулюванню спортивними змаганнями;

координує діяльність щодо запобігання маніпулюванню спортивними змаганнями;

взаємодіє з центральними органами виконавчої влади, іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування у сфері спорту;

здійснює міжнародне співробітництво у сфері спорту;

забезпечує ведення обліку та проведення верифікації спортивних споруд в Електронному реєстрі спортивних споруд;

забезпечує налагодження взаємодії між суб'єктами меценатської діяльності у сфері спорту;

нагороджує меценатів спорту почесними відомчими відзнаками;

вивчає та узагальнює практику надання меценатської допомоги, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавства з питань меценатської діяльності у сфері спорту;

здійснює інші повноваження, визначені законом.

3. Порядок взаємодії між центральними органами виконавчої влади у сфері спорту, між центральними органами виконавчої влади у сфері спорту зі спортивними організаціями встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Державні соціальні стандарти у сфері спорту

Державні соціальні стандарти у сфері спорту розробляються та затверджуються відповідно до закону.

Стаття 8. Державні соціальні нормативи надання послуг у сфері спорту

1. Державні соціальні нормативи надання послуг у сфері спорту розробляються та затверджуються відповідно до закону.

2. До державних соціальних нормативів надання послуг у сфері спорту включаються:

перелік та обсяг надання послуг у сфері спорту, у тому числі безоплатних та пільгових послуг;

показники доступності, інклюзивності та якості надання послуг у сфері спорту, зокрема безоплатних та пільгових, у тому числі для осіб з інвалідністю;

нормативи забезпечення населення спортивними спорудами, зокрема з можливістю доступу до них осіб з інвалідністю.

Стаття 9. Принципи належного врядування у спорті

1. З метою впровадження європейської моделі спорту та адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, дотримання Олімпійської Хартії, Конституції Міжнародного Паралімпійського комітету, Європейської спортивної хартії спортивні організації з метою забезпечення фінансуванням за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів повинні

здійснювати свою діяльність відповідно до принципів належного врядування в спорті, визначених частиною третьої цієї статті.

2. Спортивні клуби, зареєстровані як громадська організація, спортивні федерації, спортивні федерації осіб з інвалідністю, громадські об'єднання спортивної спрямованості, Національний олімпійський комітет України, Спортивний комітет України, Національний комітет спорту інвалідів України, що здійснюють свою діяльність відповідно до принципів належного врядування в спорті можуть забезпечуватися фінансуванням за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів у вигляді фінансової підтримки та бюджетних грантів у сфері спорту.

3. Принципами належного врядування у спорті є:

1) законність – дотримання Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів України у сфері спорту;

2) демократичність – обрання своїх керівників, керівних та консультативних органів на демократичних засадах;

3) прозорість та підзвітність – забезпечення доступності інформації та відомостей, у тому числі на офіційному вебсайті, щодо:

статуту та внутрішніх правил (політики);

довгострокових стратегічних планів розвитку виду (видів) спорту;

рішення керівних органів;

інформації про членів керівних органів;

річної звітність, у тому числі фінансової;

4) самоврядування – статут та внутрішні правила мають визначати:

категорії членів (спортивні клуби, спортивні федерації, спортивні федерації осіб з інвалідністю, професійні спортивні ліги, спортсмени, тренери, волонтери, інші фахівці сфери спорту);

процедури участі / представництва для всіх категорій членів у вищому керівному органі, що збирається не рідше одного разу на рік;

процедуру обрання вищим керівним органом виконавчого органу;

кваліфікаційні вимоги до кандидатів на члени керівних та консультативних органів;

обмеження щодо тривалості і кількості строків повноважень на одній посаді, у тому числі граничний вік для членів виконавчого органу;

вимоги забезпечення недискримінації членів керівних та консультативних органів, у тому числі за гендерною ознакою;

повноваження, підзвітність та порядок внутрішнього аудиту та оцінки виконавчого органу і найманого ним менеджменту;

кваліфікаційні вимоги для вибору незалежного аудитора / аудиторської компанії;

кодекси поведінки або аналогічні правила для членів;

антикорупційну програму;

порядок подання і розгляду дисциплінарних та інших скарг і спорів;

порядок розроблення і затвердження виконавчим органом бюджету, винагороди найманого менеджменту, та значних правочинів;

заборону членів виконавчого органу мати повноваження щодо виконання бюджету і підписання фінансових документів;

заборону керівникам спортивних організацій входити до складу інших керівних органів спортивних організацій;

заборону керівникам, членам керівних та консультативних органів обіймати керівні посади в політичних партіях, використовувати своє становище в політичних цілях;

термін повноважень керівника, членів виконавчого органу, що не може перевищувати чотирьох років;

керівник, члени виконавчого органу не можуть бути обрані або призначені на посади більш як два строки поспіль, якщо інше не передбачено нормами відповідних міжнародних спортивних організацій;

спортивний клуб – член регіональної спортивної федерації має один голос у вищому керівному органі (для регіональної спортивної федерації);

спортивний клуб – член всеукраїнської спортивної федерації має один голос у вищому керівному органі (для всеукраїнської спортивної федерації);

регіональна спортивна федерація – член спортивної всеукраїнської спортивної федерації має один голос у вищому керівному органі (для всеукраїнської спортивної федерації);

спори, що виникають між спортивними федераціями, спортивними федераціями осіб з інвалідністю, спортивною федерацією, спортивною федерацією осіб з інвалідністю, та іншими спортивними організаціями вирішуються постійно діючим спортивним третейським судом.

Розділ II. СПОРТИВНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Стаття 10. Спортивні клуби

1. Спортивні клуби є спортивними організаціями будь-якої форми власності, що об'єднують людей з метою розвитку спорту, здійснення спортивної діяльності та занять одним або кількома видами, напрямками спорту, надання послуг у сфері спорту.

Спортивні клуби діють на підставі статуту, відповідно до якого основною метою діяльності спортивних клубів є розвиток спорту, здійснення спортивної діяльності, заняття одним або кількома видами, напрямками спорту.

У найменуванні спортивного клубу зазначається слово “клуб” у значенні, наведеному у цьому Законі.

У найменуванні спортивного клубу, що розвиває вид (види) спорту осіб з інвалідністю зазначається нозологія інвалідності.

2. Спортивні клуби є основою організації та розвитку спорту в Україні. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування сприяють діяльності спортивних клубів шляхом надання організаційної, методичної, фінансової та іншої допомоги.

3. Спортивний клуб може бути зареєстрований як громадська організація осіб з інвалідністю з відповідної нозології відповідно до законодавства з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

4. Основними завданнями спортивних клубів є:
розвиток видів, напрямів спорту;
залучення всіх груп населення до спортивної діяльності;
забезпечення інтересів членів відповідних спортивних клубів, у тому числі сприяння захисту їхніх соціальних, економічних, творчих, вікових, національно-культурних та інших інтересів;
сприяння особистому розвитку членів відповідного спортивного клубу;
організація, проведення та/або участь в організації та проведенні оздоровчих, спортивних заходів, спортивних змагань;
забезпечення ведення та впровадження тренувального процесу;
забезпечення підготовки та участі спортсменів спортивного клубу у спортивних змаганнях;
надання послуг у сфері спорту.

5. Спортивні клуби, зареєстровані як громадська організація, можуть отримувати з державного, місцевих бюджетів бюджетні гранти у сфері спорту відповідно до закону на конкурсній основі.

Для отримання бюджетного гранту у сфері спорту статут спортивного клубу, зареєстрованого як громадська організація, та його діяльність повинна відповідати принципам належного врядування у спорті, визначеним у статті 9 розділу I цього Закону.

Стаття 11. Спортивні федерації

1. Спортивна федерація є громадським об'єднанням, що об'єднує спортивні клуби, зареєстровані як громадська організація, з відповідного виду (видів) спорту, головною метою якого є розвиток відповідного виду (видів) спорту.

Порядок утворення та діяльності спортивних федерацій визначається відповідно до цього Закону. Питання діяльності спортивних федерацій, що не врегульовані цим Законом, визначається Законом України "Про громадські об'єднання", іншими нормативно-правовими актами, прийнятими на їх виконання.

2. Спортивна федерація діє на підставі статуту, що повинен відповідати принципам належного врядування у спорті, визначеним у статті 9 розділу I цього Закону та статуту відповідної міжнародної спортивної федерації за умови наявності відповідної міжнародної спортивної федерації, членом якої вона є.

3. Спортивна федерація може мати всеукраїнський або регіональний статус. До регіональних спортивних федерацій належать спортивні федерації, діяльність яких поширюється на територію відповідної області, міст Києва та Севастополя.

До всеукраїнських спортивних федерацій належать спортивні федерації, діяльність яких поширюється на територію всієї України та які є членами відповідної міжнародної спортивної федерації, яка розвиває відповідний вид (види) спорту, крім спортивних федерацій, що розвивають національні види

спорту, службово-прикладний та військово-прикладний спорт, за умови відсутності відповідної міжнародної спортивної федерації.

До складу вищого керівного органу всеукраїнської спортивної федерації входить представник регіональної спортивної федерації, який розвиває відповідний вид (види) спорту.

Членами всеукраїнської спортивної федерації можуть бути професійні спортивні ліги.

4. Основними завданнями регіональних спортивних федерацій є:
 - розвиток відповідного виду (видів) спорту у межах відповідної області, міст Києва та Севастополя;
 - розвиток напрямів спорту у межах відповідної області, міст Києва та Севастополя;
 - організація та проведення оздоровчих, спортивних заходів, спортивних змагань обласного рівня, міст Києва та Севастополя;
 - участь у спортивних, оздоровчих заходах, спортивних змаганнях всеукраїнського рівня;
 - сприяння розширенню мережі спортивних клубів із виду (видів) спорту у межах відповідної області, міст Києва та Севастополя;
 - забезпечення інтересів членів відповідної регіональної спортивної федерації;
 - залучення всіх груп населення, у тому числі осіб з інвалідністю та/або осіб з обмеженням повсякденного функціонування, до занять спортом, у тому числі адаптивним спортом та фізкультурно-спортивною реабілітацією;
 - сприяння підвищенню кваліфікації фахівців сфери спорту, які розвивають відповідний вид (види) спорту;
 - надання послуг у сфері спорту;
 - комплектування на конкурсній основі з числа найбільш підготовлених спортсменів, а також фахівців сфери спорту відповідної області, міст Києва та Севастополя збірні команди областей для підготовки їх до участі у всеукраїнських спортивних змаганнях у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

5. Основними завданнями всеукраїнських спортивних федерацій є:
 - розвиток відповідного виду (видів) спорту в Україні;
 - розвиток напрямів спорту в Україні;
 - організація та проведення спортивних, оздоровчих, заходів, спортивних змагань всеукраїнського рівня;
 - організація та проведення міжнародних спортивних змагань на території України;
 - затвердження національного календарного плану оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань на відповідний рік та оприлюднення його в системі “Цифровий спорт” у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту;
 - надання послуг у сфері спорту;

здійснення підготовки спортсменів національних збірних команд та забезпечення їхньої участі в міжнародних спортивних змаганнях;
 розширення мережі спортивних клубів із виду (видів) спорту;
 забезпечення інтересів членів відповідної всеукраїнської спортивної федерації;

залучення всіх груп населення, у тому числі осіб з інвалідністю та/або осіб з обмеженням повсякденного функціонування, до занять спортом, у тому числі адаптивним спортом;

сприяння підвищенню кваліфікації фахівців сфери спорту, які розвивають відповідний вид (види) спорту;

розвиток міжнародного співробітництва у сфері спорту;

розроблення та затвердження правил спортивних змагань з урахуванням правил спортивних змагань відповідної міжнародної спортивної федерації;

представлення виду (видів) спорту у відповідних міжнародних федераціях (організаціях);

присвоєння кваліфікаційних категорій спортивним суддям.

6. Регіональні спортивні федерації, діяльність яких відповідає принципам належного врядування у спорті, визначених статтею 9 розділу I цього Закону, можуть отримувати з місцевих бюджетів фінансову підтримку на конкурсній основі відповідно до закону на розвиток відповідного виду (видів) спорту.

7. Всеукраїнські спортивні федерації можуть отримувати з державного бюджету фінансову підтримку на конкурсній основі відповідно до закону на розвиток відповідного виду (видів) спорту у порядку та умовах, визначених Кабінетом Міністрів України.

Для отримання фінансової підтримки між всеукраїнською спортивною федерацією та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, укладається угода строком на чотири роки, із можливістю щорічного перегляду.

Угода укладається з всеукраїнською спортивною федерацією, діяльність якої відповідає принципам належного врядування у спорті, визначених статтею 9 розділу I цього Закону та критеріям, визначеним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

8. Всеукраїнські спортивні федерації комплектують з числа найбільш підготовлених спортсменів, а також фахівців сфери спорту, національні збірні команди з відповідних видів спорту для підготовки їх до участі в міжнародних спортивних змаганнях.

Склад національних збірних команд щороку затверджується всеукраїнськими спортивними федераціями та включає основний склад та склади спортсменів різних вікових груп з урахуванням вимог міжнародних спортивних федерацій у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

Спортсменам – членам національних збірних команд України, які проходять службу у Збройних Силах України, інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, правоохоронних органах, рятувальних та інших спеціальних служб, відповідних центральних органах виконавчої влади

створюються необхідні умови для підвищення їхньої спортивної майстерності, забезпечується можливість брати участь у міжнародних, всеукраїнських та інших спортивних змаганнях.

Фінансування підготовки національних збірних команд та участі у міжнародних спортивних змаганнях здійснюється всеукраїнськими спортивними федераціями за рахунок коштів всеукраїнських спортивних федерацій, фінансової підтримки з коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 12. Спортивні федерації осіб з інвалідністю

1. Спортивна федерація осіб з інвалідністю є громадським об'єднанням спортивного спрямування, що об'єднує осіб з інвалідністю з відповідної нозології для розвитку спорту осіб з інвалідністю цієї нозології.

У найменуванні спортивної федерації осіб з інвалідністю зазначається нозологія інвалідності.

Членами спортивних федерацій осіб з інвалідністю можуть бути особи з інвалідністю, спортивні клуби осіб з інвалідністю, що розвивають вид (види) спорту осіб з інвалідністю та інші громадські об'єднання спортивного спрямування осіб з інвалідністю.

2. Спортивна федерація осіб з інвалідністю діє на підставі статуту, що повинен відповідати принципам належного врядування у спорті, визначеним у статті 9 розділу I цього Закону.

3. Спортивна федерація осіб з інвалідністю може мати регіональний або всеукраїнський статус з відповідної нозології інвалідності, яка є представленою на Паралімпійських та Дефлімпійських іграх.

До регіональних спортивних федерацій осіб з інвалідністю належать спортивні федерації осіб з інвалідністю, діяльність яких поширюється на територію відповідної області, міст Києва та Севастополя.

До всеукраїнських спортивних федерацій належать спортивні федерації осіб з інвалідністю з нозології інвалідності відповідно з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору, порушеннями слуху, порушеннями розумового і фізичного розвитку, діяльність яких поширюється на територію всієї України.

4. Спортивні федерації осіб з інвалідністю в межах нозології інвалідності здійснюють розвиток видів спорту осіб з інвалідністю, зокрема з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору, слуху, розумового і фізичного розвитку.

5. Основними завданнями регіональних спортивних федерацій осіб з інвалідністю є:

розвиток відповідного виду (видів) спорту осіб з інвалідністю у межах відповідної області, міст Києва та Севастополя;

розвиток напрямів спорту у межах відповідної області, міст Києва та Севастополя;

організація та проведення спортивних заходів, спортивних змагань обласного рівня, міст Києва та Севастополя;

участь у спортивних заходах, спортивних змаганнях всеукраїнського рівня;

сприяння розширенню мережі спортивних клубів із виду (видів) спорту осіб з інвалідністю у межах відповідної області, міст Києва та Севастополя;

забезпечення інтересів членів відповідної регіональної спортивної федерації осіб з інвалідністю;

сприяння підвищенню кваліфікації фахівців сфери спорту, що розвивають відповідний вид (види) спорту осіб з інвалідністю;

надання послуг у сфері спорту.

6. Основними завданнями всеукраїнських спортивних федерацій осіб з інвалідністю є:

здійснення популяризації та розвитку виду (видів) спорту осіб з інвалідністю;

розвиток напрямів спорту в Україні;

здійснення взаємодії зі спортивними організаціями;

розширення мережі спортивних клубів, що розвивають види спорту осіб з інвалідністю з нозологій інвалідності, інших спортивних організацій для осіб з інвалідністю, зокрема відділень у дитячо-юнацьких спортивних школах для дітей з інвалідністю;

здійснення заходів із розвитку матеріально-технічного забезпечення спорту осіб з інвалідністю;

залучення осіб з інвалідністю різних вікових груп до занять спортом та фізкультурно-спортивної реабілітації;

здійснення заходів із розвитку дитячо-юнацького спорту та спорту вищих досягнень серед осіб з інвалідністю;

участь у підготовці та участі спортсменів з інвалідністю національних збірних команд з видів спорту осіб з інвалідністю у Паралімпійських та Дефлімпійських іграх, інших офіційних міжнародних спортивних змаганнях;

затвердження правил спортивних змагань із видів спорту осіб з інвалідністю;

формування пропозиції до національного календарного плану оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань на відповідний рік;

формування пропозицій з числа найбільш підготовлених спортсменів, а також фахівців сфери спорту, зокрема тренерів, національних збірних команд з видів спорту осіб з інвалідністю, для підготовки їх до участі в міжнародних спортивних заходах;

представлення видів спорту осіб з інвалідністю у відповідних міжнародних федераціях (організаціях);

формування, затвердження та внесення змін до складу національних збірних команд з нозологій інвалідності, що включає основний склад та склади спортсменів різних вікових груп з урахуванням вимог міжнародних спортивних федерацій;

участь в організації та проведенні спортивних і реабілітаційних заходів, передбачених національним календарним планом оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань.

7. Регіональні спортивні федерації осіб з інвалідністю, діяльність яких відповідає принципам належного врядування у спорті, визначених статтею 9

розділу I цього Закону, можуть отримувати з місцевого бюджету фінансову підтримку на конкурсній основі відповідно до закону на розвиток відповідного виду (видів) спорту.

8. Всеукраїнські спортивні федерації осіб з інвалідністю можуть отримувати з державного бюджету фінансову підтримку на конкурсній основі відповідно до закону на розвиток відповідного виду (видів) спорту у порядку та умовах, визначених Кабінетом Міністрів України.

Для одержання фінансової підтримки між всеукраїнською спортивною федерацією осіб з інвалідністю та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, укладається угода строком на чотири роки, із можливістю щорічного перегляду.

Угода укладається з всеукраїнською спортивною федерацією осіб з інвалідністю, діяльність якої відповідає принципам належного врядування у спорті, визначених статтею 9 розділу I цього Закону та критеріям, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

9. Всеукраїнські спортивні федерації осіб з інвалідністю формують пропозиції з числа найбільш підготовлених спортсменів, а також фахівців сфери спорту, до національної збірної команди з видів спорту осіб з інвалідністю для підготовки їх до участі у Паралімпійських та Дефлімпійських іграх, інших офіційних міжнародних спортивних змаганнях.

Стаття 13. Професійні спортивні ліги

1. Професійні спортивні ліги є юридичними особами приватного права, основною метою діяльності яких є проведення спортивних змагань за участі спортивних клубів або професійних спортсменів та одержання прибутку.

2. Всеукраїнська спортивна федерація може заснувати професійну спортивну лігу, або делегувати їй право на проведення чемпіонату України з виду (видів) спорту на підставі угоди та визначати її представництво у вищому керівному органі всеукраїнської спортивної федерації.

3. Всеукраїнська спортивна федерація створює професійну спортивну лігу, якщо в окремому спортивному змаганні беруть участь більшість спортивних клубів, що є юридичними особами приватного права, крім спортивних клубів, зареєстрованих як громадська організація.

4. Правила професійної спортивної ліги встановлюються професійною спортивною лігою за погодженням із всеукраїнською спортивною федерацією.

5. Професійна спортивна ліга відповідно до угоди сплачує частину доходу всеукраїнській спортивній федерації.

Кошти, одержані всеукраїнською спортивною федерацією від доходу професійної спортивної ліги, розподіляються щороку за рішенням вищого керівного органу всеукраїнської спортивної федерації на розвиток програм дитячо-юнацького спорту, що реалізуються спортивними клубами, зареєстрованими як громадська організація, що є членами всеукраїнської спортивної федерації, на грантовій основі.

6. Професійна спортивна ліга щороку звітує перед всеукраїнською спортивною федерацією про свою діяльність на засіданні вищого керівного органу всеукраїнської спортивної федерації та оприлюднює звіт на офіційному вебсайті всеукраїнської спортивної федерації.

Стаття 14. Дитячо-юнацькі спортивні школи

1. Дитячо-юнацькі спортивні школи є закладами спеціалізованої позашкільної освіти спортивного профілю – спортивними організаціями, які забезпечують розвиток здібностей вихованців в обраному виді (видах) спорту, створюють необхідні умови для гармонійного виховання, фізичного розвитку, повноцінного оздоровлення, змістовного відпочинку і дозвілля дітей та молоді, самореалізації, набуття навичок здорового способу життя, підготовки спортсменів.

2. Дитячо-юнацькі спортивні школи створюються та діють відповідно до положення про дитячо-юнацьку спортивну школу, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

3. Засновниками дитячо-юнацьких спортивних шкіл можуть бути, зокрема: органи місцевого самоврядування; громадські об'єднання спортивної спрямованості; підприємства, установи, організації України та їхні об'єднання; громадяни України.

4. У дитячо-юнацьких спортивних школах можуть бути відкриті відділення для дітей з інвалідністю.

5. Організаційно-методичне забезпечення дитячо-юнацьких спортивних шкіл здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту.

6. Порядок надання спортивним школам вищої, першої, другої категорій з урахуванням вимог, визначених відповідно до положення про дитячо-юнацьку спортивну школу, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

7. Фінансування дитячо-юнацьких спортивних шкіл здійснюється відповідно за рахунок коштів власника (засновника), відповідного бюджету, інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 15. Школи вищої спортивної майстерності

1. Школи вищої спортивної майстерності – спортивні організації, що забезпечують підготовку спортсменів спорту вищих досягнень шляхом проведення постійно діючих тренувальних зборів та участь спортсменів у відповідних спортивних змаганнях.

2. Школи вищої спортивної майстерності створюються та діють відповідно до положення про школу вищої спортивної майстерності, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

3. Засновниками шкіл вищої спортивної майстерності можуть бути, зокрема: центральні органи виконавчої влади; органи місцевого самоврядування;

громадські об'єднання спортивної спрямованості.

4. Фінансування шкіл вищої спортивної майстерності здійснюється відповідно за рахунок коштів власника (засновника), відповідного бюджету, інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 16. Центри олімпійської підготовки

1. Центри олімпійської підготовки – спортивні організації, що забезпечують підготовку спортсменів до національних збірних команд з олімпійських видів спорту шляхом проведення постійно діючих тренувальних зборів на спортивних спорудах, де створені умови для проживання, харчування спортсменів, належного медичного та наукового забезпечення їхньої підготовки, та участь спортсменів у відповідних спортивних змаганнях.

2. Центри олімпійської підготовки створюються та діють відповідно до положення про центр олімпійської підготовки, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

3. Засновниками центрів олімпійської підготовки можуть бути, зокрема: центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту;

органи місцевого самоврядування;

всеукраїнські спортивні федерації.

4. Спортивні організації набувають статусу центрів олімпійської підготовки за рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, на підставі вимог, визначених положенням про центр олімпійської підготовки.

5. Фінансування центрів олімпійської підготовки здійснюється за рахунок коштів власника (засновника), інших джерел, не заборонених законодавством. Фінансування державних та комунальних центрів олімпійської підготовки здійснюється за рахунок коштів відповідного бюджету.

Стаття 17. Бази олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки

1. Бази олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки – юридичні особи будь-якої форми власності, які мають у користуванні спортивні споруди і призначені забезпечувати умови для проживання, харчування, належного медичного та наукового забезпечення, проведення тренувальних зборів спортсменів національних збірних команд та обладнані спортивним спорядженням, інвентарем для підготовки спортсменів до всеукраїнських та міжнародних спортивних змагань, Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських ігор.

2. Спортивним організаціям надається статус бази олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

3. Фінансування баз олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки здійснюється за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 18. Заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання

1. Заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання є закладами загальної середньої освіти, закладами фахової передвищої освіти або закладами вищої освіти – спортивними організаціями, які забезпечують відбір та спортивну підготовку найобдарованіших дітей та молоді, створюють умови для розвитку їхніх індивідуальних здібностей з метою досягнення високих спортивних результатів та поповнення національних збірних команд у поєднанні із здобуттям учнями та студентами відповідної освіти.

2. Заклад освіти набуває статусу закладу спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання за рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Засновниками закладів спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання відповідно до закону можуть бути, зокрема:

центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти;

центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту;

органи місцевого самоврядування;

заклади вищої освіти;

фізичні та юридичні особи.

4. Заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання мають право надавати платні освітні та інші послуги, перелік яких затверджує Кабінет Міністрів України.

5. Фінансування закладів спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання здійснюється за рахунок коштів відповідного бюджету, інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 19. Центри фізичного здоров'я населення

1. Центри фізичного здоров'я населення – спортивні організації, які здійснюють діяльність шляхом залучення всіх груп населення, у тому числі соціально незахищених, до занять спортом, у тому числі адаптивним спортом.

2. Центри фізичного здоров'я населення створюються та діють відповідно до положення про центр фізичного здоров'я населення, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

3. Засновниками центрів фізичного здоров'я населення можуть бути, зокрема:

центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту;

органи місцевого самоврядування.

4. Фінансування діяльності центрів фізичного здоров'я населення здійснюється за рахунок коштів відповідного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 20. Центри спорту осіб з інвалідністю

1. Спеціалізований державний заклад – Український центр зі спорту осіб з інвалідністю, створений центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, який забезпечує належні умови для реалізації державної політики у сфері спорту осіб з інвалідністю, здійснює заходи з організації спорту осіб з інвалідністю, у тому числі щодо спорту вищих досягнень, фізкультурно-спортивної реабілітації.

2. Український центр зі спорту осіб з інвалідністю за участю всеукраїнських спортивних федерації осіб з інвалідністю, Національного комітету спорту інвалідів України, які є членами Міжнародного паралімпійського комітету та Міжнародного спортивного комітету глухих, здійснює заходи з організації і розвитку спорту осіб з інвалідністю на національному рівні, заходи з фізкультурно-спортивної реабілітації, а також забезпечує діяльність національних збірних команд з видів спорту осіб з інвалідністю, їхню підготовку та участь у міжнародних спортивних змаганнях, зокрема Паралімпійських і Дефлімпійських іграх, за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

3. Порядок фінансування діяльності Українського центру зі спорту осіб з інвалідністю визначається Кабінетом Міністрів України.

4. В Україні діють регіональні центри зі спорту осіб з інвалідністю, які можуть створюватися органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування. Регіональні центри разом з органами влади Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування забезпечують розвиток спорту осіб з інвалідністю у регіоні, координують діяльність дитячо-юнацьких спортивних шкіл осіб з інвалідністю, та відповідно проводять заходи зі спорту осіб з інвалідністю та фізкультурно-спортивної реабілітації осіб з інвалідністю.

Фінансування діяльності регіональних центрів зі спорту осіб з інвалідністю та проведення заходів зі спорту осіб з інвалідністю та фізкультурно-спортивної реабілітації осіб з інвалідністю здійснюється за рахунок коштів місцевого бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

Центри зі спорту осіб з інвалідністю також можуть створюватися фізичними та юридичними особами. Такі центри утримуються за рахунок коштів засновників та інших позабюджетних джерел, не заборонених законом.

Стаття 21. Громадські об'єднання спортивної спрямованості

1. В Україні можуть створюватися громадські об'єднання спортивної спрямованості.

2. Громадські об'єднання спортивної спрямованості:
забезпечують розвиток визначених видів, напрямів спорту;
сприяють залученню громадян до спорту;

можуть організовувати та проводити на території України оздоровчі, спортивні заходи та спортивні змагання спільно з відповідними спортивними федераціями, спортивними федераціями осіб з інвалідністю;

співпрацюють з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, іншими центральними органами виконавчої влади, відповідними структурними підрозділами місцевих органів виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, спортивними федераціями, спортивними федераціями осіб з інвалідністю, іншими спортивними організаціями на підставі договорів, що укладаються відповідно до законодавства.

3. Громадські об'єднання спортивної спрямованості діють на підставі статутів відповідно до закону.

4. Громадські об'єднання спортивної спрямованості можуть отримувати з державного та місцевих бюджетів фінансову підтримку у вигляді бюджетних грантів у сфері спорту на конкурсній основі, діяльність яких відповідає принципам належного врядування у спорті, визначених статтею 9 розділу I цього Закону.

Стаття 22. Саморегулівні організації тренерів у сфері спорту

1. Саморегулівні організації тренерів у сфері спорту є добровільними неприбутковими об'єднаннями тренерів, що отримали свій статус відповідно до вимог цього Закону та здійснюють повноваження із регулювання професійної діяльності тренерів у сфері спорту у визначеному порядку.

2. Утворення та порядок діяльності саморегулівних організацій тренерів у сфері спорту регулюються законодавством про громадські об'єднання з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

3. Саморегулівні організації тренерів у сфері спорту є юридичними особами, які діють на засадах самоврядування.

Діяльність саморегулівних організацій тренерів у сфері спорту у регіонах забезпечують її відокремлені підрозділи.

4. Порядок набуття статусу саморегулівної організації тренерів у сфері спорту встановлюється Кабінетом Міністрів України.

5. Саморегулівними організаціями тренерів у сфері спорту у виді (видах) спорту виступає тренерська рада відповідної всеукраїнської спортивної федерації, всеукраїнської спортивної федерації осіб з інвалідністю, що розвиває відповідний вид (види) спорту.

Стаття 23. Національний олімпійський комітет України

1. Національний олімпійський комітет України – громадське об'єднання спортивної спрямованості, основним завданням якого є забезпечення розвитку в Україні олімпійського руху як складової частини міжнародного олімпійського руху.

Метою олімпійського руху є:

популяризація та впровадження відповідних принципів та ідеалів;

сприяння розвитку спорту;
зміцнення міжнародного спортивного співробітництва;
участь в Олімпійських іграх та інших міжнародних спортивних змаганнях, що проводяться Міжнародним та Європейським олімпійськими комітетами, Асоціацією Національних Олімпійських Комітетів;

виконання інших завдань і заходів, передбачених статутом Національного олімпійського комітету України, відповідно до Олімпійської хартії.

2. Національний олімпійський комітет України діє на підставі статуту, який відповідає Олімпійській хартії та принципам належного врядування у спорті, визначеним у статті 9 розділу I цього Закону.

Національний олімпійський комітет України може мати свої відділення та відокремлені підрозділи (місцеві осередки) в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.

3. Національний олімпійський комітет України відповідно до Олімпійської хартії, зокрема:

представляє Україну на Олімпійських іграх, у Міжнародному олімпійському комітеті, міжнародних олімпійських організаціях, якщо інше не передбачено вимогами відповідних міжнародних організацій та/або міжнародними договорами України;

здійснює заходи щодо забезпечення прав інтелектуальної власності Міжнародного олімпійського комітету;

визнає всеукраїнські спортивні федерації з олімпійських видів спорту.

Національний олімпійський комітет України відповідно до Олімпійської хартії та згідно з наданими Міжнародним олімпійським комітетом повноваженнями, зокрема:

співпрацює зі спортивними організаціями, які забезпечують розвиток видів, напрямів спорту;

бере участь у підготовці та реалізації заходів, спрямованих на забезпечення підготовки національних збірних команд та участі в Олімпійських та інших міжнародних спортивних змаганнях, що проводяться Міжнародним та Європейським олімпійськими комітетами, Асоціацією Національних Олімпійських Комітетів;

має свою національну олімпійську символіку, здійснює її використання та забезпечує захист відповідно до закону;

4. Органи державної влади сприяють розвитку матеріально-технічної бази Національного олімпійського комітету України, надають Національному олімпійському комітету України фінансову підтримку та організаційну допомогу щодо розвитку олімпійського руху.

Органи місцевого самоврядування можуть підтримувати діяльність відділень та відокремлених підрозділів (місцевих осередків) Національного олімпійського комітету України та надавати їм фінансову та організаційну допомогу на розвиток олімпійського руху в регіонах.

5. При Національному олімпійському комітеті України створюється постійно діючий спортивний третейський суд з метою вирішення шляхом третейського розгляду спорів, що виникають у сфері спорту, на підставі

законодавства України та організаційних документів відповідних спортивних організацій.

Стаття 24. Спортивний комітет України

1. Спортивний комітет України – громадське об'єднання спортивної спрямованості, основним завданням якого є забезпечення розвитку в Україні неолімпійських видів спорту.

2. Спортивний комітет України діє на підставі статуту, що відповідає принципам належного врядування у спорті, визначеним у статті 9 розділу I цього Закону.

3. Спортивний комітет України:

представляє Україну у відповідних міжнародних спортивних організаціях, на Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту, інших міжнародних спортивних змаганнях, якщо інше не передбачено вимогами відповідних міжнародних організацій та/або міжнародними договорами України;

може організовувати та проводити на території України спортивні заходи та спортивні змагання з неолімпійських видів спорту спільно з відповідними спортивними федераціями;

має свою символіку, здійснює її використання та забезпечує захист відповідно до закону.

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту співпрацює зі Спортивним комітетом України щодо розвитку неолімпійських видів спорту на підставі договору, надає йому фінансову підтримку та організаційну допомогу з державного бюджету щодо розвитку неолімпійських видів спорту.

Стаття 25. Національний комітет спорту інвалідів України

1. Національний комітет спорту інвалідів України – громадське об'єднання, що об'єднує всеукраїнські спортивні федерації осіб з інвалідністю з нозологій інвалідності, основним завданням якого є забезпечення розвитку паралімпійського та дефлімпійського руху в Україні як складової частини міжнародного паралімпійського та дефлімпійського рухів, яке є членом Міжнародного паралімпійського комітету.

Метою паралімпійського та дефлімпійського руху в Україні є розвиток спорту осіб з інвалідністю, поліпшення фізичного стану та суспільної інтеграції осіб з інвалідністю, організація і проведення заходів зі спорту осіб з інвалідністю, участь національних збірних команд з нозологій інвалідності у Паралімпійських і Дефлімпійських іграх, міжнародних спортивних змаганнях осіб з інвалідністю.

2. Національний комітет спорту інвалідів України діє на підставі статуту, що відповідає Конституції Міжнародного Паралімпійського комітету, Міжнародного спортивного комітету глухих та принципам належного врядування у спорті, визначеним у статті 9 розділу I цього Закону.

3. Держава підтримує розвиток паралімпійського і дефлімпійського руху в Україні шляхом сприяння діяльності Національного комітету спорту інвалідів

України та залучає його до формування та реалізації державної політики у сфері спорту осіб з інвалідністю.

4. Національний комітет спорту інвалідів України здійснює свою діяльність відповідно до Конституції Міжнародного паралімпійського комітету, Конституції Міжнародного спортивного комітету глухих та повноважень, визначених статутом, представляє Україну на Паралімпійських та Дефлімпійських іграх, у Міжнародному паралімпійському комітеті, інших міжнародних спортивних організаціях.

5. Національний комітет спорту інвалідів України зокрема:

здійснює діяльність щодо розвитку спорту вищих досягнень та сприяє розвитку дитячо-юнацького спорту серед осіб з інвалідністю;

співпрацює зі спортивними організаціями;

координує діяльність всеукраїнських спортивних федерацій осіб з інвалідністю;

взаємодіє з Українським центром зі спорту осіб з інвалідністю щодо забезпечення підготовки та участі національних збірних команд з видів спорту осіб з інвалідністю у Паралімпійських і Дефлімпійських іграх, міжнародних спортивних змаганнях осіб з інвалідністю усіх рівнів;

координує діяльність Українського центру зі спорту осіб з інвалідністю та спортивних федерацій осіб з інвалідністю щодо розвитку спорту осіб з інвалідністю, фізкультурно-спортивної реабілітації осіб з інвалідністю;

здійснює громадський контроль за діяльністю спортивних організацій, заснованих органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування у частині, що стосується доступності спорту для осіб з інвалідністю, спортивної роботи зі спортсменами з інвалідністю;

має свою символіку, використовує та забезпечує її захист відповідно до закону;

сприяє розвитку матеріально-технічного забезпечення спорту осіб з інвалідністю в Україні;

затверджує національний календарний плану оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань на відповідний рік та оприлюднює його у системі “Цифровий спорт” у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту;

затверджує та вносить зміни до складу національних збірних команд з видів спорту осіб з інвалідністю, що включає основний склад та склади спортсменів різних вікових груп з урахуванням вимог міжнародних спортивних федерацій;

забезпечує висвітлення спортивних і реабілітаційних заходів, передбачених національним календарним планом оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань, зокрема Паралімпійських і Дефлімпійських ігор.

6. Органи державної влади сприяють розвитку матеріально-технічної бази Національного комітету спорту інвалідів України, надають йому організаційну допомогу та фінансову підтримку за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел не заборонених законодавством щодо розвитку та популяризації паралімпійського і дефлімпійського руху та спорту, а також інформаційного,

науково-методичного, медичного, спортивно-реабілітаційного забезпечення спорту осіб з інвалідністю.

Органи місцевого самоврядування можуть підтримувати діяльність відокремлених підрозділів (місцевих осередків) Національного комітету спорту інвалідів України та надавати йому фінансову та організаційну підтримку на розвиток паралімпійського і дефлімпійського руху в регіонах.

Розділ III.

ПОСЛУГИ У СФЕРІ СПОРТУ ТА ПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Стаття 26. Державне регулювання діяльності з надання послуг у сфері спорту

1. Держава сприяє розвитку сфери спорту на засадах вільної та добросовісної конкуренції.

2. Державне регулювання діяльності з надання послуг у сфері спорту здійснюється шляхом:

контролю за дотриманням законодавства у сфері спорту;
нормативно-правового забезпечення діяльності з надання послуг у сфері спорту;

встановлення державних нормативів надання послуг у сфері спорту, що базуються на міжнародних нормах і правилах;

контролю за виконанням тренерами, спортивними організаціями державних нормативів надання послуг у сфері спорту;

формування переліку та обсягу надання послуг у сфері спорту, у тому числі безоплатних та пільгових послуг;

затвердження показників доступності, інклюзивності та якості надання послуг у сфері спорту, зокрема безоплатних та пільгових, у тому числі для осіб з інвалідністю;

забезпечення та контролю належного рівня підготовки тренерів;

визнання статусу саморегульованої організації тренерів у сфері спорту та контролю за дотриманням покладених на них повноважень з контролю та/або регулювання професійної діяльності тренерів у сфері спорту;

контролю спільно з саморегулювальною організацією тренерів у сфері спорту за належним рівнем підготовки тренерів;

утворення та організаційного забезпечення діяльності екзаменаційної комісії у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, яка формується з числа його представників, та представників, делегованих саморегулювальною організацією тренерів у сфері спорту. При цьому представники саморегульованої організації тренерів у сфері спорту повинні становити не менше двох третин кількісного складу екзаменаційної комісії виходячи з рівнопропорційного принципу делегування представників кожної з них;

ведення системи “Цифровий спорт” щодо тренерів, що здійснюють професійну діяльність з надання послуг у сфері спорту та спортивних організацій, що здійснюють діяльність з надання послуг у сфері спорту.

Стаття 27. Державний нагляд (контроль) за ринком послуг у сфері спорту

Державний нагляд (контроль) за ринком послуг у сфері спорту здійснюється відповідно до Закону України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”.

Стаття 28. Тренери, які здійснюють професійну діяльність з надання послуг у сфері спорту

1. Тренер набуває право на здійснення професійної діяльності з надання послуг у сфері спорту з дня його внесення до системи “Цифровий спорт” у статусі тренера, що здійснює професійну діяльність з надання послуг у сфері спорту.

2. Критерії для внесення до системи “Цифровий спорт” та виключення тренера, який здійснює діяльність з надання послуг у сфері спорту встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, веде систему “Цифровий спорт” щодо тренерів, які здійснюють професійну діяльність з надання послуг у сфері спорту.

4. Професійна кваліфікація тренерів, які мають намір здійснювати професійну діяльність з надання послуг у сфері спорту присвоюється / підтверджується або визнається кваліфікаційними центрами, які уклали угоди про співробітництво з професійної кваліфікації тренерів з саморегулівною організацією тренерів у сфері спорту. Заклади освіти присвоюють професійну кваліфікацію тренера, які мають намір здійснювати професійну діяльність з надання послуг у сфері спорту, за умови, що присвоєння такої кваліфікації передбачена освітньою програмою та за умови укладення угоди з саморегулівною організацією тренерів у сфері спорту.

5. Тренери, які здійснюють професійну діяльність з надання послуг у сфері спорту, зобов'язані підвищувати кваліфікацію у порядку та за програмою безперервного професійного розвитку тренерів, що затверджується екзаменаційною комісією.

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, спільно з саморегулівною організацією тренерів у сфері спорту здійснюють контроль за якістю професійної кваліфікації тренерів, що здійснюють професійну діяльність з надання послуг у сфері спорту.

Стаття 29. Спортивні організації, що здійснюють діяльність з надання послуг у сфері спорту

1. Спортивна організація набуває право на здійснення діяльності з надання послуг у сфері спорту, з дня його внесення до системи “Цифровий спорт”.

Надання послуг у сфері спорту спортивним організаціям без внесення його до системи “Цифровий спорт” не дозволяється.

2. Критерії для внесення до системи “Цифровий спорт” та виключення спортивної організації, що здійснює діяльність з надання послуг у сфері спорту

встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, веде систему “Цифровий спорт” щодо спортивних організацій, що здійснюють діяльність з надання послуг у сфері спорту.

4. Спортивні клуби подають показники статистичних спостережень у порядку, та згідно з переліком показників статистичних спостережень, що затверджується центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

Стаття 30. Повноваження саморегулівних організацій тренерів у сфері спорту з регулювання професійної діяльності тренерів у сфері спорту

1. Саморегулівні організації тренерів у сфері спорту здійснюють такі повноваження з регулювання професійної діяльності тренерів у сфері спорту:

1) контроль за виконанням нормативів надання послуг у сфері спорту та інших нормативно-правових актів у сфері спорту, забезпеченням належної якості надання послуг у сфері спорту членами;

2) внесення органам державної влади та органам місцевого самоврядування пропозицій щодо вдосконалення нормативно-правових актів та вирішення проблемних питань, що стосуються професійної діяльності тренерів у сфері спорту;

3) внесення закладам освіти пропозицій щодо вдосконалення освітніх програм;

4) участь у проведенні навчальних заходів для забезпечення безперервного професійного розвитку тренерів відповідно до вимог, що визначені професійним стандартом;

5) сприяння розвитку конкуренції серед тренерів;

6) підвищення та контроль за підвищенням професійного рівня членів відповідно до вимог, що визначені професійним стандартом;

7) сприяння розвитку видів, напрямів спорту, інформування суспільства про переваги спорту та здорового способу життя;

8) сприяння розвитку інформаційних технологій у сфері спорту;

9) участь у складі екзаменаційної комісії;

10) встановлення інших вимог щодо сумлінного виконання своїми членами стандартів надання послуг у сфері спорту, забезпечення виконання ними вимог цього Закону, нормативно-правових актів у сфері спорту.

2. Саморегулівні організації тренерів у сфері спорту беруть участь у здійсненні державної регуляторної політики відповідно до Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”.

3. Державний контроль за діяльністю саморегулівних організацій тренерів у сфері спорту здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

Розділ IV. СПОРТ

Стаття 31. Фізична культура у сфері освіти

1. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування сприяють розвитку фізичної культури, дитячо-юнацького спорту, студентського спорту в закладах освіти.

2. Фізична культура у сфері освіти має на меті забезпечити розвиток фізичного здоров'я здобувачів освіти, комплексний підхід до формування розумових і фізичних здібностей особистості, вдосконалення фізичної та психологічної підготовки до активного життя, професійної діяльності на принципах індивідуального підходу, пріоритету оздоровчої спрямованості, широкого використання різноманітних засобів та форм фізичного виховання і масового спорту, безперервності цього процесу протягом усього життя.

3. Особливості здійснення фізичної культури у сфері освіти визначається законодавством про освіту.

4. Заклади освіти сприяють функціонуванню та створенню спортивних клубів.

Стаття 32. Фізична підготовка, організація спорту у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, у правоохоронних органах, рятувальних та інших спеціальних службах

1. Фізична підготовка військовослужбовців є складовою частиною загальної системи навчання та виховання особового складу Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, і спрямована на забезпечення фізичної готовності особового складу до професійної діяльності.

2. Для організації спортивної діяльності у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, у правоохоронних органах, рятувальних та інших спеціальних службах відповідними центральними органами виконавчої влади можуть створюватися спортивні організації, зокрема спортивні клуби.

3. Форми, зміст і порядок організації фізичної підготовки військовослужбовців, працівників правоохоронних органів, рятувальних та інших спеціальних служб визначаються нормативно-правовими актами відповідних органів державної влади.

Стаття 33. Спортивна діяльність і фізкультурно-спортивна реабілітація осіб з інвалідністю

1. Фізкультурно-спортивна реабілітація спрямовується на підвищення рухової активності, оздоровлення, формування компенсаторних функцій організму і позитивної мотивації в осіб з інвалідністю до суспільної адаптації.

Порядок визначення та проведення заходів з фізкультурно-спортивної реабілітації осіб з інвалідністю, зокрема із супроводом, та визначення надавачів відповідних послуг затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Органи влади Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування для забезпечення здійснення заходів зі спортивної діяльності для осіб з інвалідністю і фізкультурно-спортивної реабілітації осіб з інвалідністю можуть організовувати оздоровчі або спортивні заходи, створювати спортивні організації, зокрема центри зі спорту осіб з інвалідністю, надавати їм необхідне матеріально-технічне забезпечення, доступність спортивних споруд для осіб з інвалідністю, а також залучати для реалізації завдань державної політики у сфері спорту осіб з інвалідністю у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

3. Особливості здійснення фізкультурно-спортивної реабілітації визначається законодавством з питань реабілітації осіб з інвалідністю.

Стаття 34. Спортивна діяльність в установах для попереднього ув'язнення та установах виконання покарань

1. Громадянам, які перебувають в установах для попереднього ув'язнення та установах виконання покарань, гарантується можливість займатися спортом.

2. Порядок здійснення спортивної діяльності в установах для попереднього ув'язнення та установах виконання покарань визначається кримінально-виконавчим законодавством.

Стаття 35. Адаптивний спорт

1. Держава забезпечує розвиток адаптивного спорту шляхом залучення осіб з інвалідністю та/або осіб з обмеженням повсякденного функціонування до спортивних заходів та занять адаптивним спортом з метою сприяння відновленню для досягнення і підтримання їхньої соціальної та матеріальної незалежності, соціально-трудової адаптації та інтеграції в суспільство, сприяння фізичній, психологічній реабілітації, забезпечення можливості ведення самостійного способу життя та залученості до місцевої спільноти.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування сприяють розвитку адаптивного спорту.

Органи місцевого самоврядування з цією метою можуть:

надавати спортивним клубам з місцевих бюджетів бюджетні гранти у сфері спорту на конкурсній основі;

надавати регіональним спортивним федераціям з місцевих бюджетів фінансову підтримку на конкурсній основі;

організовувати будівництво, реконструкцію та модернізацію спортивної інфраструктури з урахуванням потреб осіб з інвалідністю та/або осіб з обмеженням повсякденного функціонування для занять адаптивним спортом.

Розвиток адаптивного спорту забезпечують центри фізичного здоров'я населення, спортивні клуби, спортивні федерації, громадські об'єднання спортивної спрямованості та інші спортивні організації.

3. Власники санаторно-курортних закладів, закладів відпочинку та об'єктів туристичної інфраструктури, зокрема туристичних баз, створюють умови для занять адаптивним спортом.

Стаття 36. Дитячо-юнацький спорт

1. Дитячо-юнацький спорт забезпечує фізичний розвиток, залучення до активних тренувальних занять дітей та підлітків певним видом (видами) спорту, поліпшення їхніх здібностей на всіх етапах спортивної підготовки, та досягнення найвищих спортивних результатів на спортивних змаганнях, формування здорового способу життя, психологічний розвиток, соціальну адаптацію, виявлення та підтримку спортивно обдарованих дітей, утвердження української національної та громадянської ідентичності, організацію змістовного дозвілля.

2. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування сприяють розвитку дитячо-юнацького спорту в спортивних організаціях.

3. Розвиток дитячо-юнацького спорту забезпечують спортивні організації, зокрема дитячо-юнацькі спортивні школи та відповідні спортивні клуби.

Стаття 37. Резервний спорт

1. Резервний спорт забезпечує підготовку спортсменів до участі у спортивних змаганнях всеукраїнського та міжнародного рівня, поповнення складу національних збірних команд, створення умов для досягнення високих спортивних результатів.

2. Розвиток резервного спорту забезпечують спортивні організації, зокрема школи вищої спортивної майстерності, заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання, центри олімпійської підготовки, спортивні федерації, спортивні федерації осіб з інвалідністю.

Стаття 38. Спорт вищих досягнень

1. Спорт вищих досягнень забезпечує підготовку та участь спортсменів високої кваліфікації для досягнення максимальних результатів на всеукраїнських та міжнародних спортивних змаганнях та включає індивідуалізацію тренувального процесу із залученням фахівців сфери спорту.

2. Розвиток спорту вищих досягнень забезпечують спортивні організації, а також спортивні команди Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, правоохоронних органів, рятувальних та інших спеціальних служб відповідно до Закону.

Стаття 39. Професійний спорт

1. Професійний спорт передбачає діяльність спортивних клубів, професійних спортивних ліг, а також спортсменів та фахівців сфери спорту, у підготовці та участі у спортивних змаганнях серед професійних спортсменів, що є джерелом їхніх доходів.

2. Спортсмен набуває статусу професійного спортсмена з моменту укладення контракту з відповідним спортивним клубом про участь у міжнародних спортивних змаганнях або професійних спортивних лігах або індивідуальної участі у міжнародних спортивних змаганнях або професійних спортивних лігах за винагороду.

3. Створення і функціонування спортивних клубів, професійних спортивних ліг, статuti яких передбачають організацію діяльності професійних спортсменів, здійснюється відповідно до цього Закону, Кодексу законів про працю України, Цивільного кодексу України, інших нормативно-правових актів, а також статутних та регламентних документів відповідних спортивних клубів, професійних спортивних ліг та міжнародних спортивних організацій у будь-якій організаційно-правовій формі, але виключно для здійснення діяльності з метою одержання прибутку.

4. Реєстрація та діяльність суб'єкта професійного спорту як громадського об'єднання відповідно до Закону України "Про громадські об'єднання", будь-яких інших організаційно-правових форм для здійснення діяльності без мети одержання прибутку не допускається.

Стаття 40. Студентський спорт

1. Студентський спорт забезпечує залучення здобувачів освіти, які навчаються у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої освіти до занять спортом з метою забезпечення їхнього фізичного здоров'я, комплексний підхід до формування розумових і фізичних здібностей, професійної діяльності на принципах індивідуального підходу, пріоритету оздоровчої спрямованості, участі у спортивних заходах та спортивних змаганнях, пов'язаних з підготовкою спортивного резерву для національних збірних команд, а також їхньої участі у всеукраїнських, міжнародних спортивних заходах та спортивних змаганнях серед студентської молоді.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти сприяють розвитку студентського спорту.

3. Розвиток студентського спорту забезпечують заклади професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої освіти, спортивні клуби, спортивні федерації, громадські об'єднання спортивної спрямованості, заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання та інші спортивні організації.

Стаття 41. Спорт ветеранів / ветеранок

1. Розвиток спорту ветеранів / ветеранок забезпечують центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування, спортивні федерації, громадські об'єднання спортивної спрямованості та інші спортивні організації.

2. Розвиток спорту ветеранів / ветеранок забезпечується шляхом створення єдиної системи координації та реалізації державної політики у сфері розвитку спорту за напрямом спорту ветеранів / ветеранок, зокрема:

визначення важливості ролі спорту ветеранів / ветеранок у системі заходів щодо відновлення здоров'я ветеранів / ветеранок та членів їхніх сімей, їх психологічної та соціальної адаптації, удосконалення нормативно-правової бази за напрямом спорту ветеранів / ветеранок;

залучення структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій з питань ветеранської політики до здійснення заходів з розвитку спорту ветеранів / ветеранок, проведення спортивних заходів та спортивних змагань серед ветеранів / ветеранок та членів їхніх сімей;

сприяння створенню спортивних клубів ветеранів / ветеранок;

сприяння підготовці, перепідготовці та підвищенню кваліфікації фахівців сфери спорту за напрямом спорту ветеранів / ветеранок;

проведення інформаційно-просвітницьких заходів щодо популяризації спорту ветеранів / ветеранок.

Стаття 42. Службово-прикладний та військово-прикладний спорт

1. Службово-прикладний та військово-прикладний спорт за своєю суттю та змістом тренувальної та змагальної діяльності імітує умови виконання та підготовку військовослужбовцями і працівниками Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, правоохоронних органів, рятувальних та інших спеціальних служб своїх службових обов'язків та використовується відповідними органами у процесі підготовки спеціалістів.

2. Розвиток службово-прикладного та військово-прикладного спорту забезпечують центральний орган виконавчої влади, якому підпорядковані Збройні Сили України, інші центральні органи виконавчої влади, які здійснюють керівництво військовими формуваннями, утвореними відповідно до законів України, правоохоронні органи, рятувальні та інші спеціальні служби, спортивні федерації.

3. Спортивні федерації, які розвивають службово-прикладний та військово-прикладний спорт укладають угоду про співпрацю із центральним органом виконавчої влади, якому підпорядковані Збройні Сили України, іншими центральними органами виконавчої влади, які здійснюють керівництво військовими формуваннями, утвореними відповідно до законів України, правоохоронними органами, рятувальними та іншими спеціальними службами.

Стаття 43. Спорт осіб з інвалідністю

1. Спорт осіб з інвалідністю є невід'ємною складовою системи соціального захисту, інклюзії та фізкультурно-спортивної реабілітації осіб з інвалідністю. Держава визнає особливу соціальну значимість цього напрямку спорту та забезпечує реалізацію прав осіб з інвалідністю на рівний доступ до занять спортом, надання необхідних умов, матеріально-технічної бази та сталого фінансування.

2. Спорт осіб з інвалідністю забезпечує підготовку та участь спортсменів з інвалідністю високої кваліфікації для досягнення максимальних результатів на всеукраїнських та міжнародних спортивних змаганнях та включає індивідуалізацію тренувального процесу із залученням фахівців сфери спорту.

3. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування створюють умови для розвитку спорту осіб з інвалідністю на державному та регіональному рівнях, а також сприяють спортивним організаціям у цьому напрямі діяльності.

4. Розвиток спорту осіб з інвалідністю забезпечують спортивні організації, зокрема центри спорту осіб з інвалідністю, спортивні федерації осіб з інвалідністю, Національний комітет спорту інвалідів України.

Стаття 44. Масовий спорт

1. Масовий спорт забезпечує залучення всіх груп населення під час їхнього дозвілля до рухової активності з метою утвердження здорового способу життя, розвитку соціальної інтеграції у суспільство, самореалізації громадян у сфері спорту незалежно від віку, статі, соціального статусу чи місця проживання.

2. Розвиток масового спорту забезпечують центри фізичного здоров'я населення, спортивні клуби, спортивні федерації, громадські об'єднання спортивної спрямованості та інші спортивні організації.

3. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування створюють організаційно-правові та інші умови для розвитку масового спорту, а також сприяють спортивним організаціям у цьому розвитку.

Органи місцевого самоврядування можуть створювати центри фізичного здоров'я населення, співпрацювати з відповідними громадськими об'єднаннями спортивної спрямованості та іншими спортивними організаціями.

4. Власники санаторно-курортних закладів, закладів відпочинку та об'єктів туристичної інфраструктури, зокрема туристичних баз, створюють умови для занять масовим спортом.

Стаття 45. Спортивні звання та спортивні розряди

Перелік, порядок, умови та вимоги, необхідні для присвоєння спортсменам і тренерам спортивних звань та спортивних розрядів затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту, з урахуванням пропозицій всеукраїнських спортивних федерацій, всеукраїнських спортивних федерацій осіб з інвалідністю.

Стаття 46. Гарантії підвищення спортивної майстерності

1. Спортсменам та спортивним суддям, які беруть участь у всеукраїнських та міжнародних спортивних змаганнях, надається за місцем роботи відпустка для підготовки та участі в таких змаганнях відповідно до законодавства про відпустки.

Спортсмени вищої категорії, які проходять військову службу у Збройних Силах України, інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, правоохоронних органах, рятувальних та інших спеціальних службах, можуть зараховуватися до спортивних організацій або призначатися на посади у структурних підрозділах, на які покладені функції із спортивної діяльності та розвитку спорту, де їм створюють необхідні умови для підвищення спортивної майстерності, а також забезпечується можливість участі у міжнародних, всеукраїнських та інших спортивних змаганнях.

2. Спортсменам, які посіли призові місця на офіційних міжнародних змаганнях, та їхнім тренерам можуть встановлюватися грошові винагороди у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Спортсменам, які посіли призові місця на Олімпійських іграх, Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту, Європейських іграх, Паралімпійських і Дефлімпійських іграх, чемпіонатах світу або Європи, та їхнім тренерам можуть надаватися соціально-побутові та інші заохочення у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. Перелік спортсменів та їхніх тренерів, яким встановлено грошові винагороди та надано соціально-побутові та інші заохочення, є відкритим та оприлюднюється на офіційному вебсайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту.

Стаття 47. Спортивні відзнаки і нагороди, спортивна символіка

До спортивних відзнак належать нагрудні значки, що свідчать про рівень спортивної і суддівської кваліфікації, а також спортивні медалі, якими відзначаються спортсмени, їхні тренери та інші фахівці у сфері спорту.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту, затверджує зразки нагрудних значків, що свідчать про рівень спортивної і суддівської кваліфікації, а також встановлює перелік спортивних нагород для переможців і рекордсменів всеукраїнських спортивних змагань.

За видатні спортивні досягнення і значний вклад у розвиток спорту спортсмени, їхні тренери та інші фахівці у сфері спорту можуть бути відзначені державними нагородами.

Порядок використання спортивної символіки (емблем та інших позначень спортивних організацій, позначень міжнародних та інших спортивних змагань) здійснюється відповідно до закону.

Розділ V.

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ, КАДРОВЕ, ФІНАНСОВЕ ТА ІНШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ СПОРТУ

Стаття 48. Організаційне забезпечення оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань

1. Організація підготовки та проведення спортивного заходу, спортивного змагання або міжнародного спортивного змагання здійснюється організаторами спортивного заходу або організатором спортивного змагання за погодженням з регіональною спортивною федерацією, регіональною спортивною федерацією осіб з інвалідністю та/або всеукраїнською спортивною федерацією, всеукраїнською спортивною федерацією осіб з інвалідністю.

2. Організація підготовки та проведення оздоровчого заходу здійснюється організаторами оздоровчого заходу.

3. Статус та назву чемпіонату і кубку можуть мати лише офіційні спортивні змагання.

Офіційні оздоровчі, спортивні заходи та спортивні змагання – спортивні змагання і заходи, включені до національного календарного плану оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань.

Порядок складання національного календарного плану оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань, а також вимоги до змісту положення (регламенту) про офіційні оздоровчі, спортивні заходи або спортивні змагання затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

Спортивні змагання не визнаються та не можуть визначатися як міжнародні, у тому числі в рекламі та інформаційних повідомленнях, без включення їх до національного календарного плану оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань.

4. Спортивні федерації, спортивні федерації осіб з інвалідністю (їхні спілки) мають право на використання назви таких заходів та змагань, у межах яких вони проводяться, а також їхні символики відповідно до закону. Реклама в місцях проведення оздоровчих, спортивних заходів, спортивних змагань здійснюється спортивними федераціями, спортивними федераціями осіб з інвалідністю (їхніми спілками) відповідно до закону.

5. Право на висвітлення оздоровчих, спортивних заходів, спортивних змагань шляхом трансляції зображення та/або звуку заходу будь-якими засобами та/або за допомогою будь-яких технологій, а також шляхом здійснення запису зазначеної трансляції та/або фотографування заходу, змагання належить спортивній федерації, спортивній федерації осіб з інвалідністю (їхнім спілкам) відповідно до закону.

Стаття 49. Інформаційне забезпечення у сфері спорту

1. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування сприяють здійсненню інформаційно-просвітницької роботи з питань спорту, здійснюють популяризацію здорового способу життя з метою зміцнення здоров'я, фізичного загартування та духовного зростання людини.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, відповідно до закону забезпечує збирання адміністративних даних і проведення статистичних спостережень, та інших моніторингових досліджень з метою одержання інформації про сферу спорту, що направлені на вирішення наступних завдань:

збирання, розроблення, узагальнення та всебічний аналіз адміністративних даних щодо розвитку сфери спорту;

розроблення і впровадження методології збору та аналізу адміністративних даних;

забезпечення достовірності, об'єктивності, оперативності, стабільності та цілісності адміністративних даних;

забезпечення доступності, гласності та відкритості зведених адміністративних даних у межах законодавства;

проєктування, створення, модернізацію (модифікацію, розвиток), впровадження, адміністрування та забезпечення функціонування, супровід користувачів публічних електронних реєстрів, електронних комунікаційних, інформаційних (автоматизованих) та інформаційно-комунікаційних систем і баз

(банків) даних у сфері спорту для збору, зберігання та обробки даних та адміністрування процесів.

3. Порядок подання та перелік показників адміністративних даних у сфері спорту встановлюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики.

Стаття 50. Фінансове забезпечення сфери спорту

1. Фінансове забезпечення сфери спорту здійснюється відповідно до цього Закону та інших нормативно-правових актів за рахунок коштів відповідно державного та місцевих бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

2. Для розвитку сфери спорту можуть також використовуватися позабюджетні кошти, зокрема від:

- підприємств, установ та організацій, громадських об'єднань, окремих осіб;
- фінансово-господарської діяльності спортивних організацій;
- користування правами інтелектуальної власності спортивних організацій, організаторами спортивних заходів, організаторами спортивних змагань;
- проведення державної спортивної лотереї;
- інвестиційної діяльності у сфері спорту.

На розвиток спорту спортивні організацій спрямовують кошти у порядку, визначеному законодавством.

3. За рахунок коштів державного та місцевих бюджетів забезпечуються такі пріоритетні напрями: масовий спорт та його розвиток, спорт вищих досягнень та його розвиток, спорт осіб з інвалідністю та його розвиток, розвиток спортивної інфраструктури, її доступності та інклюзивності.

4. Спортивні федерації, спортивні федерації осіб з інвалідністю забезпечуються фінансуванням за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів у вигляді фінансової підтримки на конкурсній основі, діяльність яких відповідає принципам належного врядування у спорті, визначених статтею 9 розділу I цього Закону.

Фінансова підтримка передбачає виділення коштів на забезпечення та розвиток виду (видів) спорту строком до чотирьох років, із щорічним переглядом обсягів витрат відповідно до визначених та виконаних завдань.

Порядок та умови надання фінансової підтримки за рахунок коштів державного бюджету визначається Кабінетом Міністрів України.

Порядок та умови надання фінансової підтримки за рахунок коштів місцевого бюджету визначається органами місцевого самоврядування.

Обов'язковою умовою для отримання фінансової підтримки за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів є використання спортивними організаціями системи «Цифровий спорт» для:

- прийняття нових членів, ведення обліку членства, припинення або відновлення членства;
- проведення виборів керівних органів;
- формування протоколів та результатів рішень керівних органів;

ведення та оприлюднення фінансової звітності щодо використання коштів, отриманих із державного, місцевих бюджетів.

5. Спортивні клуби, зареєстровані як громадська організація, спортивні федерації, спортивні федерації осіб з інвалідністю, громадські об'єднання спортивної спрямованості забезпечуються фінансуванням за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів у виглядів бюджетних грантів у сфері спорту на конкурсній основі, діяльність яких відповідає принципам належного врядування у спорті, визначених статтею 9 розділу I цього Закону.

Бюджетний грант у сфері спорту – цільова допомога у вигляді коштів або майна, що надається на безоплатній і безповоротній основі за рахунок коштів державного та/або місцевих бюджетів, міжнародної технічної допомоги на реалізацію окремих проєктів у сфері спорту.

Подання заявок на отримання бюджетних грантів у сфері спорту, їх розгляд, оцінювання та звітність здійснюються виключно в електронній формі через систему “Цифровий спорт”.

Порядок та умови надання бюджетних грантів у сфері спорту за рахунок коштів державного бюджету визначається Кабінетом Міністрів України.

Порядок та умови надання бюджетних грантів у сфері спорту за рахунок коштів місцевого бюджету визначається органами місцевого самоврядування.

6. Пріоритетні напрями спрямування бюджетних грантів за рахунок коштів державного бюджету визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

Пріоритетні напрями спрямування бюджетних грантів за рахунок коштів місцевих бюджетів визначаються структурними підрозділами місцевих органів виконавчої влади, які здійснюють керівництво у сфері спорту, виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їхнього створення) рад, до відання яких віднесено питання спорту.

7. Спортивні клуби, зареєстровані як громадська організація, спортивні федерації, спортивні федерації осіб з інвалідністю, громадські об'єднання спортивної спрямованості, Національний олімпійський комітет України, Спортивний комітет України, Національний комітет спорту інвалідів України забезпечують публічність та доступність до інформації про використання коштів державного та місцевих бюджетів.

8. У разі отримання фінансової підтримки та бюджетних грантів у сфері спорту за рахунок коштів державного бюджету спортивні клуби, зареєстровані як громадська організація, спортивні федерації, спортивні федерації осіб з інвалідністю, громадські об'єднання спортивної спрямованості здійснюють закупівлі товару (товарів) через централізовану закупівельну організацію, визначену Кабінетом Міністрів України.

Умови взаємодії спортивних клубів, зареєстрованих як громадська організація, спортивних федерацій, спортивних федерацій осіб з інвалідністю, громадських об'єднань спортивної спрямованості з централізованою закупівельною організацією визначається договором.

9. Інші спортивні організації фінансуються відповідно до цього Закону та інших нормативно-правових актів.

Стаття 51. Матеріально-технічне забезпечення сфери спорту

1. Матеріально-технічне забезпечення сфери спорту здійснюється шляхом будівництва та використання спортивних споруд, створення, придбання та використання спортивного спорядження та обладнання, іншого майна, призначеного для занять спортивною діяльністю.

Спортивні споруди мають відповідати вимогам до спортивних споруд щодо будівельних норм і правил, санітарних норм, інших норм у сфері охорони здоров'я та дотримання безпеки їхніх відвідувачів, політиці безбар'єрного доступу, бути гендерно орієнтовані на всі групи осіб, які їх використовують.

Спортивні споруди мають бути доступними та інклюзивними для всіх громадян, включаючи осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення (осіб з обмеженнями повсякденного функціонування, осіб похилого віку, дітей та інших).

У разі якщо неможливо забезпечити універсальний дизайн діючої спортивної споруди, то здійснюється її розумне пристосування відповідно до державних будівельних норм.

Спортивне спорядження та обладнання – спортивна форма (спеціальний одяг та взуття), спортивні снаряди (апарати), інвентар і апаратура для обладнання спортивних споруд та обслуговування спортивних заходів, спортивних змагань виготовляються з дотриманням вимог (правил, норм) міжнародних спортивних федерацій.

2. Земельні ділянки, на яких розташовані спортивні споруди, належать до земель рекреаційного призначення. Майданчики для занять спортом на відкритому повітрі, об'єкти спорту, які не є об'єктами нерухомості, можуть бути розміщені на земельних ділянках усіх категорій земель.

3. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування в межах повноважень здійснюють контроль за ефективністю використання спортивних споруд.

4. Спортивним організаціям, які мають у власності або користуванні спортивні споруди, можуть надаватися відповідно до закону пільги на оплату житлово-комунальних послуг, а також фінансова підтримка з відповідних бюджетів.

5. Приватизація спортивних споруд здійснюється відповідно до закону. Зміна цільового призначення приватизованих спортивних споруд не допускається.

Бази олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки включаються до переліку, який затверджується Кабінетом Міністрів України, у визначеному ним порядку.

Будівництво, реконструкція та утримання спортивних споруд у сільській місцевості здійснюються відповідно до закону.

6. Спортивні організації, які мають у власності або в користуванні спортивні споруди, повинні мати, запис про споруду в Електронному реєстрі спортивних споруд (реєстровий номер спортивної споруди).

7. Не допускається:

проектування, будівництво нових і реконструкція діючих закладів дошкільної, загальної середньої, спеціалізованої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти без передбачених нормативами вимог до спортивних споруд та функціональних приміщень;

обмеження доступу осіб з інвалідністю до спортивних споруд.

8. Існуюча мережа державних і комунальних спортивних організацій може бути скорочена за рішенням власника (засновника).

Майно ліквідованих державних і комунальних спортивних організацій використовується без зміни його цільового призначення.

9. Придбання, зберігання, перевезення і використання спортивної зброї, боєприпасів до неї, утримання стрілецьких тирів, стрільбищ та стендів здійснюються відповідно до законодавства спортивними організаціями, що розвивають види спорту, правила змагань яких передбачають використання спортсменами вогнепальної (крім бойової) чи пневматичної, стрілецької, вихолощеної (охолощеної) та холодної зброї. Облік та сертифікація спортивної зброї здійснюються в установленому законодавством порядку.

10. Спортивні федерації, спортивні федерації осіб з інвалідністю, власники спортивних споруд, спортивного спорядження та обладнання зобов'язані забезпечувати безпечні умови життя і здоров'я відвідувачів та користувачів спортивних споруд, користувачів спортивного спорядження та обладнання, а також не завдавати шкоди довкіллю та здійснювати відповідні заходи з охорони та безпеки згідно з правилами, встановленими Кабінетом Міністрів України відповідно до закону.

Стаття 52. Система “Цифровий спорт”

1. Державна політика у сфері спорту здійснюється із застосуванням електронних інформаційних ресурсів, у тому числі системи “Цифровий спорт”.

2. Порядок ведення системи “Цифровий спорт” та її складових визначається Кабінетом Міністрів України з урахуванням можливості зовнішньої взаємодії приватних інформаційних систем через відкриті прикладні програмні інтерфейси (API) та стандартів електронної взаємодії.

3. Власником системи “Цифровий спорт” є держава в особі центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

Володільцем інформації в системі “Цифровий спорт” є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

Користувачами системи “Цифровий спорт” є посадові особи структурних підрозділів центральних органів виконавчої влади, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, до повноважень яких належать питання у сфері спорту, фізичні та юридичні особи, що провадять свою діяльність у спорті, а також інші суб'єкти, визначені Порядком ведення системи “Цифровий спорт”.

Система “Цифровий спорт” здійснює передачу даних, необхідних для виконання органами державної влади визначених Законом повноважень, шляхом

електронної інформаційної взаємодії з публічними електронними реєстрами та інформаційно-комунікаційними системами органів державної влади у порядку, встановленому законодавством.

У системі “Цифровий спорт” можуть застосовуватися технології штучного інтелекту для автоматизованої перевірки документів, надання консультаційної підтримки користувачам системи “Цифровий спорт” та аналізу даних.

4. Система “Цифровий спорт” здійснює електронну інформаційну взаємодію з Єдиним державним демографічним реєстром, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, Єдиним реєстром громадських формувань, Реєстром громадських об’єднань, Реєстром неприбуткових установ та організацій, Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Державним земельним кадастром, Реєстром будівель та споруд, Єдиним державним реєстром адрес, Єдиним державним реєстром адміністративно-територіальних одиниць та територій територіальних громад, Державним реєстром загальнообов’язкового державного соціального страхування, Єдиним реєстром зброї, Інформаційно-телекомунікаційною системою прикордонного контролю “Гарт-1” Державної прикордонної служби України, Єдиною інформаційною системою соціальної сфери, Єдиним державним вебпорталом електронних послуг, Єдиною державною електронною базою з питань освіти, Автоматизованим інформаційним комплексом освітнього менеджменту, освітнім мобільним додатком “Мрія”, геоінформаційними ресурсами національної інфраструктури геопросторових даних, реєстрами територіальних громад та іншими автоматизованими системами та інформаційними ресурсами держателя системи “Цифровий спорт” та інших юридичних осіб з використанням системи електронної взаємодії електронних ресурсів.

Електронна інформаційна взаємодія системи “Цифровий спорт” з іншими державними інформаційно-комунікаційними, інформаційними (автоматизованими), електронними комунікаційними системами, ресурсами (реєстрами, базами (банками) даних тощо) державних органів та установ здійснюється засобами системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів “Трембіта” або центральної підсистеми єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ з дотриманням вимог Законів України “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги”, “Про захист персональних даних”, “Про публічні електронні реєстри”, “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”.

5. Інформація, відомості або інші персональні дані про особу, що містяться в Єдиному державному демографічному реєстрі, використовуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту, в обсязі, визначеному цим Законом, для верифікації відомостей (даних) про особу та ідентифікації особи у системі “Цифровий спорт”.

Для ідентифікації осіб у системі “Цифровий спорт” та верифікації відомостей (даних) про них, забезпечення цілісності та достовірності відомостей (даних) про користувачів система “Цифровий спорт” у рамках електронної

інформаційної взаємодії отримує таку інформацію, відомості та інші персональні дані про особу з Єдиного державного демографічного реєстру:

- 1) власне ім'я;
- 2) прізвище;
- 3) по батькові (за наявності);
- 4) дата народження / смерті;
- 5) стать;
- 6) відомості про зареєстроване або задеклароване місце проживання (перебування) особи, зняття особи з реєстрації місця проживання або про зміну місця проживання (перебування) особи;
- 7) відомості про батьків (усиновлювачів), опікунів, піклувальників та інших представників;
- 8) відомості про громадянство або його відсутність та підстави набуття громадянства України;
- 9) реквізити документів, виданих особі засобами Єдиного державного демографічного реєстру, а також документів, на підставі яких видані такі документи (тип, назва документа, серія, номер, дата видачі та уповноважений суб'єкт, що видав документ, строк дії документа);
- 10) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі;
- 11) відцифрований образ обличчя особи.

Для ідентифікації осіб у системі “Цифровий спорт” та верифікації відомостей (даних) про них, забезпечення цілісності та достовірності відомостей (даних) про користувачів система “Цифровий спорт” у рамках електронної інформаційної взаємодії отримує таку інформацію, відомості та інші персональні дані про особу з Автоматизованого інформаційного комплексу освітнього менеджменту:

- 1) власне ім'я особи;
- 2) прізвище особи;
- 3) по батькові (за наявності);
- 4) дата народження;
- 5) стать;
- 6) реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності);
- 7) унікальний номер запису в Автоматизованому інформаційному комплексі освітнього менеджменту;
- 8) інформація про місце навчання;
- 9) унікальний номер запису особи в системі “Цифровий спорт” (за наявності).

Для формування індивідуальної освітньої траєкторії система “Цифровий спорт” у рамках електронної інформаційної взаємодії передає таку інформацію про особу до Автоматизованого інформаційного комплексу освітнього менеджменту:

- 1) унікальний номер запису особи в системі “Цифровий спорт”;
- 2) дані про спортивну діяльність особи;

3) унікальний номер запису в Автоматизованому інформаційному комплексі освітнього менеджменту (за наявності).

6. Порядок ведення Електронного реєстру спортивних споруд затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Електронна взаємодія із системою “Цифровий спорт” може здійснюватися через відкриті зовнішні інтерфейси (API), що забезпечують доступ до окремих державних реєстрів та інформаційних систем, які входять до складу системи “Цифровий спорт”.

Приватні спортивні інформаційні системи, платформи або сервіси можуть отримувати авторизований доступ до цих інтерфейсів відповідно до вимог, визначених Кабінетом Міністрів України, за умови дотримання стандартів інформаційної безпеки, захисту персональних даних та сумісності форматів обміну.

Стаття 52-1. Взаємодія приватних спортивних інформаційних систем із системою “Цифровий спорт”

1. Приватні спортивні інформаційні системи можуть взаємодіяти із системою “Цифровий спорт” у частині обміну даними про спортивні організації, спортсменів, тренерів, спортивні споруди, оздоровчі, спортивні заходи, спортивні змагання та їхні результати.

2. Така взаємодія здійснюється через відкриту електронну інформаційну взаємодію, технічна специфікація якої затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту.

3. Приватні спортивні інформаційні системи мають право використовувати відкриті дані системи “Цифровий спорт” відповідно до Закону України “Про доступ до публічної інформації” та персональні дані у разі авторизації приватної спортивної інформаційної системи з системою “Цифровий спорт”.

4. Умови авторизації, перевірки надійності, порядок надання, призупинення чи скасування доступу визначаються Кабінетом Міністрів України.

5. Дані, отримані через електронну інформаційну взаємодію з системи “Цифровий спорт”, можуть використовуватися виключно з метою, для якої був наданий доступ, із дотриманням вимог законодавства про захист персональних даних та інформаційну безпеку.

6. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту, забезпечує оприлюднення технічної документації, відкритих схем даних та стандартів обміну для інтеграції приватних спортивних інформаційних систем.

Стаття 53. Кадрове забезпечення сфери спорту

1. Держава бере участь у підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації працівників сфери спорту, у тому числі із залученням міжнародних спортивних організацій.

2. Право проводити спортивну діяльність надається працівникам сфери спорту.

3. Вимоги до кваліфікацій, компетентностей та результатів навчання працівників сфери спорту визначається професійним стандартом, що затверджується в установленому порядку.

Стаття 54. Наукове, науково-методичне, медичне забезпечення сфери спорту (спортивна медицина)

1. Наукове забезпечення сфери спорту здійснюється для проведення наукових досліджень, впровадження їхніх результатів у практику роботи спортивних організацій, підготовки спортсменів, наукових та науково-педагогічних кадрів.

Наукове та науково-методичне забезпечення є невід'ємною складовою системи супроводження підготовки спортсменів, спортсменів національних збірних команд України та здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту. Фінансування наукового та науково-методичного забезпечення підготовки спортсменів здійснюється за рахунок замовників наукового та науково-методичного забезпечення, грантів, інших джерел, не заборонених законодавством.

2. Медичне забезпечення сфери спорту (спортивна медицина) є складовою системи охорони здоров'я у сфері спорту та визначає стан здоров'я, фізичний розвиток та функціональний стан організму осіб, які займаються спортом, здійснення профілактики, діагностики, лікування захворювань та ушкоджень, пов'язаних із заняттям спортом.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту, затверджує тематику наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету у сфері спорту. Аналіз виконання таких досліджень та розробок здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту.

Стаття 55. Меценатська діяльність у сфері спорту

1. Меценатська діяльність у сфері спорту здійснюється з метою розвитку та популяризації спорту, підвищення його значення в житті суспільства, сприяння фізичному і духовному розвитку особистості за такими напрямками:

забезпечення матеріально-технічних умов для розвитку спорту;

участь у реалізації проєктів і програм з будівництва, реконструкції, ремонту (у тому числі капітального ремонту) та модернізації спортивних споруд в Україні;

матеріальна та інша допомога українським спортсменам і фахівцям сфери спорту з метою сприяння досягненню ними найкращих спортивних результатів;

матеріальна та інша підтримка проведення спортивних заходів;

підготовка до участі та участь в Олімпійських, Паралімпійських і Дефлімпійських іграх, Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту.

2. Суб'єктами меценатської діяльності у сфері спорту є:

меценат спорту – дієздатна фізична особа або юридична особа приватного права (у тому числі благодійна організація), яка здійснює меценатську діяльність у сфері спорту за одним або кількома напрямками, зазначеними в частині першій цієї статті;

отримувачі меценатської допомоги – фізичні особи та спортивні організації, визначені розділом II цього Закону;

бенефіціар – фізична або юридична особа, яка є резидентом України, визначена меценатом спорту або отримувачем меценатської допомоги у договорі про меценатську допомогу як набувач меценатської допомоги. Бенефіціар є кінцевим отримувачем меценатської допомоги та зобов'язаний її використовувати лише у сфері спорту відповідно до цього Закону і не може виступати посередником в отриманні меценатської допомоги іншим набувачем.

Меценат спорту, отримувач меценатської допомоги та бенефіціар не можуть бути пов'язаними особами в розумінні підпункту 14.1.159 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України.

3. Меценатська діяльність у сфері спорту здійснюється меценатами спорту в таких видах:

безоплатна передача (пожертва) у власність бенефіціара будівель, приміщень, споруд, об'єктів незавершеного будівництва, земельних ділянок, транспортних засобів, коштів;

безоплатне відступлення на користь бенефіціара майнових прав;

закупівля і передача у власність бенефіціара спортивного обладнання, інвентарю, екіпірування, іншого майна, необхідних для здійснення діяльності у сфері спорту;

безоплатна передача бенефіціару доходів від майна та майнових прав;

безоплатне надання послуг і виконання робіт меценатом спорту на користь бенефіціара.

Бенефіціари можуть використовувати набуту ними меценатську допомогу відповідно до договору про меценатську допомогу за такими напрямками:

будівництво, реконструкція, ремонт (у тому числі капітальний ремонт), модернізація і використання спортивних споруд та інших об'єктів спортивної інфраструктури;

закупівля спортивного обладнання, інвентарю, екіпірування, іншого майна, необхідних для здійснення діяльності у сфері спорту;

організація та проведення в Україні спортивних заходів, оздоровчих заходів, а також методичних, суддівських, навчальних, наукових, медичних та інших заходів, забезпечення підготовки та участі у таких заходах спортсменів, інформаційне забезпечення сфери спорту;

підготовка та участь українських спортсменів у міжнародних спортивних заходах та спортивних заходах за межами України;

підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації спортсменів і тренерів, спортивних суддів, науково-методичне та медичне забезпечення спорту, заходи з протидії допінгу у спорті.

4. Меценатська діяльність у сфері спорту здійснюється на підставі письмового договору про меценатську допомогу між меценатом спорту та бенефіціаром або між меценатом спорту та отримувачем меценатської допомоги в інтересах бенефіціарів, визначених меценатом спорту або отримувачем меценатської допомоги. Договір про меценатську допомогу не підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню, якщо інше не встановлено законом або договором.

Істотними умовами договору про меценатську допомогу є:

положення про вид меценатської діяльності та напрями використання меценатської допомоги отримувачем і бенефіціаром (бенефіціарами) такої допомоги;

обсяг і строки надання меценатської допомоги;

порядок здійснення контролю за використанням меценатської допомоги, у тому числі порядок доступу до фінансових звітів;

відповідальність сторін у разі порушення умов договору.

За згодою сторін як істотні умови договору можуть бути передбачені також інші умови надання меценатської допомоги, що не суперечать законодавству.

5. Державний контроль меценатської діяльності у сфері спорту здійснюється відповідно до закону.

6. Державна підтримка діяльності меценатів у сфері спорту здійснюється шляхом:

відзначення меценатів спорту державними нагородами, нагородження почесними відомчими відзнаками;

сприяння увічненню імені мецената спорту на будинках, спорудах, спортивних об'єктах, що надані як меценатська допомога або створені внаслідок надання меценатської допомоги у сфері спорту;

здійснення організаційних та інформаційних заходів з популяризації меценатської діяльності у сфері спорту;

надання пільг, іншого сприяння меценатам спорту відповідно до закону.

Держава гарантує фізичним і юридичним особам можливість вільно здійснювати меценатську діяльність у сфері спорту. Ніхто не має права обмежувати свободу вибору меценатом спорту визначених цим Законом напрямів і видів меценатської діяльності.

7. Набувачі меценатської допомоги мають право розміщувати торговельну марку, логотип, інше позначення мецената спорту, з яким у них укладено договір про меценатську допомогу, в будь-якій рекламі, пов'язаній з діяльністю набувача меценатської допомоги.

Особливості використання позначення мецената спорту в рекламі набувача меценатської допомоги мають встановлюватися договором про меценатську допомогу.

Позначення мецената спорту в рекламі набувача меценатської допомоги не вважається рекламою мецената спорту або його товару чи послуги в розумінні Закону України "Про рекламу".

Розміщення інформації про мецената спорту під час підготовки та проведення спортивних заходів прирівнюється до соціальної реклами.

Стаття 56. Антидопінгова діяльність у сфері спорту

1. Антидопінгова діяльність у сфері спорту ґрунтується на Конституції України і визначається Законом України “Про антидопінгову діяльність у спорті”, Міжнародною конвенцією про боротьбу з допінгом у спорті, Антидопінговою конвенцією, Додатковим протоколом до неї, міжнародними договорами України та іншими нормативно-правовими актами, що регулюють правовідносини у сфері антидопінгової діяльності у спорті.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов’язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються норми міжнародного договору.

Стаття 57. Громадський нагляд у сфері спорту

Громадяни України беруть участь у здійсненні громадського нагляду за сферою спорту через громадські об’єднання, членами яких вони є, через депутатів місцевих рад, особисто шляхом звернення до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або до органів державної влади у порядку, встановленому Конституцією України, Законом України “Про громадські об’єднання” та іншими законами України, участі у громадському обговоренні, громадських консультаціях та проводити громадську експертизу відповідно до законодавства, участі у діяльності громадських рад при органах, що забезпечують формування та реалізують державну політики у сфері спорту, право доступу до інформації у сфері спорту.

Розділ VI.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ СПОРТУ

Стаття 58. Міжнародне співробітництво у сфері спорту

1. Міжнародне співробітництво у сфері спорту здійснюється відповідно до законів України та міжнародних договорів України.

2. Держава сприяє міжнародному співробітництву у сфері спорту, зокрема шляхом укладення відповідних міжнародних договорів України.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері спорту, представляє інтереси України у сфері спорту у відносинах з іншими державами та міжнародними спортивними організаціями, укладає в установленому порядку міжнародні договори у сфері спорту.

Розділ VII.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ СПОРТУ, ОСОБЛИВОСТІ ОСКАРЖЕННЯ У СФЕРІ СПОРТУ

Стаття 59. Відповідальність за порушення законодавства у сфері спорту

1. Особи, винні у порушенні законодавства у сфері спорту, несуть цивільно-правову, дисциплінарну, адміністративну або кримінальну відповідальність відповідно до закону.

2. Органи державної влади, спортивні організації, спортивні організації осіб з інвалідністю та інші уповноважені суб'єкти зобов'язані вживати заходи для запобігання та виявлення порушень законодавства у сфері спорту, а також притягнення винних осіб до відповідальності згідно із законом.

3. Учасники сфери спорту, які добровільно заявили про порушення законодавства у сфері спорту та активно сприяли їхньому розслідуванню, можуть бути звільнені від відповідальності або підлягати її пом'якшенню, якщо це передбачено законом.

Стаття 60. Особливості оскарження у сфері спорту

1. Рішення, дії, бездіяльність у сфері спорту можуть бути оскаржені в судового порядку.

2. Рішення, дії, бездіяльність у сфері спорту, які ухвалені, прийняті, допущені суб'єктами владних повноважень можуть бути оскаржені у порядку адміністративного судочинства.

3. Вирішення спорів, що виникають між спортивними організаціями здійснюється відповідно до закону постійно діючим спортивним третейським судом.

Розділ VIII.

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через чотири роки з дня набрання ним чинності.

2. Статті 14, 15, 19 цього Закону втрачають чинність через два роки з дня введення в дію цього Закону.

3. Установити, що лише протягом чотирьох років з дня набрання чинності цим Законом спортивний клуб, зареєстрований як громадська організація, може брати участь у професійній спортивній лізі.

4. Установити, що лише протягом чотирьох років з дня набрання чинності цим Законом, бюджетні кошти, надані всеукраїнській спортивній федерації, можуть спрямовуватися на професійну спортивну лігу.

5. Установити, що після створення всеукраїнською спортивною федерацією професійної спортивної ліги, всеукраїнська спортивна федерація повинна скликати позачергову виборну конференцію для перерозподілу голосів.

6. До введення в дію цього Закону, статут та внутрішні положення спортивних організацій підлягають приведенню у відповідність із цим Законом.

7. Абзац п'ятий частини шостої статті 12 через два роки з дня введення в дію цього Закону діє в такій редакції:

“розширення мережі спортивних клубів, що розвивають види спорту осіб з інвалідністю з нозологій інвалідності, інших спортивних організацій для осіб з інвалідністю;”.

8. Абзац перший частини четвертої статті 20 через два роки з дня введення в дію цього Закону діє в такій редакції:

“4. В Україні діють регіональні центри зі спорту осіб з інвалідністю, які можуть створюватися органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування. Регіональні центри разом з органами влади Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування забезпечують розвиток спорту осіб з інвалідністю у регіоні та відповідно проводять заходи зі спорту осіб з інвалідністю та фізкультурно-спортивної реабілітації осіб з інвалідністю.”.

9. Абзац шостий частини другої статті 35 через два роки з дня введення в дію цього Закону діє в такій редакції:

“Розвиток адаптивного спорту забезпечують спортивні клуби, спортивні федерації, громадські об'єднання спортивної спрямованості та інші спортивні організації.”.

10. Частина третя статті 36 через два роки з дня введення в дію цього Закону діє в такій редакції:

“3. Розвиток дитячо-юнацького спорту забезпечують спортивні організації, зокрема відповідні спортивні клуби.”.

11. Частина друга статті 37 через два роки з дня введення в дію цього Закону діє в такій редакції:

“2. Розвиток резервного спорту забезпечують спортивні організації, зокрема заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання, центри олімпійської підготовки, спортивні федерації, спортивні федерації осіб з інвалідністю.”.

12. Частина друга статті 44 через два роки з дня введення в дію цього Закону діє в такій редакції:

“2. Розвиток масового спорту забезпечують спортивні клуби, спортивні федерації, громадські об'єднання спортивної спрямованості та інші спортивні організації.”.

13. Абзац другий частини третьої статті 44 через два роки з дня введення в дію цього Закону діє в такій редакції:

“Органи місцевого самоврядування можуть співпрацювати з відповідними громадськими об'єднаннями спортивної спрямованості та іншими спортивними організаціями.”.

14. Визнати Закон України “Про фізичну культуру і спорт” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 14, ст. 80 із наступними змінами) таким, що втратив чинність з дня введення в дію цього Закону.

15. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Законі України “Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 32, ст. 453):

у частині п'ятій статті 6:

слова “дитячо-юнацьких спортивних шкіл” виключити,

слова “фізкультурно-спортивних заходів” замінити словами “оздоровчих, спортивних заходів”;

у статті 7:

у частині другій слова “фізкультури і” виключити;

у частині третій слова “фізичної культури і” виключити;

2) у частині другій статті 12 Закону України “Про військовий обов'язок і військову службу” (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324 із наступними змінами) слова “спортивних товариствах і клубах за програмою курсу фізичної культури центральними органами виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах освіти, фізичної культури та спорту” замінити словами “спортивних організаціях і клубах за програмою курсу фізичної культури центральними органами виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах освіти та спорту”;

3) в абзаці тринадцятому частини восьмої статті 34 Закону України “Про дорожній рух” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338 із наступними змінами) слова “фізичної культури і” виключити;

4) у Законі України “Про транспорт” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 51, ст. 446):

у статті 22 слова “фізичної культури та спорту,” виключити;

у статті 24 слова “фізичної культури, ” виключити;

у статті 34 слова “, фізичної культури і спорту” виключити;

5) у Законі України “Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 4, ст. 18 із наступними змінами):

у пункті 19 статті 9 слова “і спортивно-оздоровчих закладів” замінити словами “оздоровчих закладів і спортивних організацій”;

у статті 31 слово “фізкультурною,” виключити;

6) у пункті 13 частини першої статті 8 Закону України “Про Автономну Республіку Крим” (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 11, ст. 69) слова “фізичної культури і” виключити;

7) в абзаці двадцять п'ятому частини першої статті 1 Закону України “Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку” (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 12, ст. 81 із наступними змінами) слова “фізкультури і спорту” замінити словами “спортивні організації”;

8) у Законі України “Про місцеве самоврядування в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

у статті 32:

у назві слова “фізкультури і” виключити;

у підпункті 1 пункту “а” слова “фізкультури і спорту” замінити словами “спортивними організаціями”;

у підпункті 6 пункту “а” слова “фізкультури і спорту” замінити словами “спортивних організаціях”;

у підпункті 8 пункту “а” слова “фізкультури і ” виключити;

у підпункті 9 пункту “а” слова “фізичною культурою і” виключити;

у підпункті 2 пункту “б” слова “фізичної культури і спорту, визначення потреби та формування замовлень на кадри для цих закладів” замінити словами

“спортивних організацій, визначення потреби та формування замовлень на кадри для цих закладів та організацій”;

у підпункті 9 пункту “б” слова “фізкультури і” виключити;

у пункті 13 частини першої статті 44 слова “фізичної культури і” виключити;

9) у Законі України “Про передачу об’єктів права державної та комунальної власності” (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 34, ст. 228 із наступними змінами):

в абзаці шостому частини першої статті 2:

слова “фізичної культури та спорту” виключити;

після слів “дитячі оздоровчі табори”) доповнити словами “спортивні організації”;

в абзаці шостому частини першої статті 7:

слова “фізичної культури та спорту” виключити;

після слів “яких не завершено” доповнити словами “спортивні організації”;

10) у Законі України “Про місцеві державні адміністрації” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190 із наступними змінами):

у пункті 6 частини першої статті 13 слова “фізкультури і ” виключити;

у пункті 9 статті 16 слова “фізичної культури і” виключити;

у пункті 4 статті 18 слова “фізичної культури і” виключити;

у частині першій статті 22:

у назві та пункті 1 слова “фізкультури і” виключити;

у пунктах 3, 4 слова “фізкультури і спорту” замінити словами “спортивних організацій”;

у пункті 2 частини першої статті 26 слова “фізкультури і ” виключити;

11) у частині четвертій статті 2 Закону України “Про правовий режим майна у Збройних Силах України” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48, ст. 407 із наступними змінами):

слова “закладам фізичної культури і спорту” замінити словами “спортивним організаціям”;

слова “фізичну культуру і” виключити;

12) в абзаці другому частини третьої статті 6 Закону України “Про гуманітарну допомогу” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 451 із наступними змінами) слова “з фізичної культури та спорту” замінити словами “зі спорту”;

13) у Законі України “Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 45, ст. 397):

у статті 30:

у назві слова “фізичної культури,” виключити;

у частині першій:

слова “масової фізичної культури, спорту” замінити словами “спорту, у тому числі масового спорту”;

слова “спортивних товариств” замінити словами “спортивних організацій”;

у назві та тексті статті 43 слова “, фізкультурної та” виключити;

14) в абзаці тридцять шостому частини першої статті 10 Закону України “Про державні нагороди України” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 21, ст. 162 із наступними змінами) слова “фізичної культури і” виключити;

15) у Законі України “Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 43, ст. 370):

у статті 1:

в абзаці другому слово “навчально-тренувальних” замінити словом “тренувальних”;

в абзаці четвертому слова “центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “національного календарного плану оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань”;

в абзаці п’ятому слова “фізичної культури та” виключити;

в абзаці шостому:

слова “фізичної культури та” виключити;

слово “національні” замінити словом “всеукраїнські”;

статтю 2 виключити;

у статті 3:

у частині четвертій слова “фізичної культури і”, “фізичної культури та” виключити;

частину шосту виключити;

16) у Законі України “Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 48, ст. 409):

статтю 14 викласти в такій редакції:

“Стаття 14. Державні соціальні нормативи надання послуг у сфері спорту

До державних соціальних нормативів надання послуг у сфері спорту включаються:

перелік та обсяг надання послуг у сфері спорту, у тому числі безоплатних та пільгових послуг;

показники доступності та якості надання послуг у сфері спорту, зокрема безоплатних та пільгових, у тому числі для осіб з інвалідністю;

нормативи забезпечення населення спортивними спорудами, зокрема з можливістю доступу до них осіб з інвалідністю.”;

в абзаці шостому статті 18 слова “фізичної культури та” виключити;

17) у Законі України “Про позашкільну освіту” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 46, ст. 393 із наступними змінами):

в абзаці другому статті 1:

слово “спортивно-оздоровчі” замінити словом “спортивні”;

слово “фізкультурно-оздоровчі” замінити словом “оздоровчі”;

у статті 5:

в абзаці четвертому слово “спортивно-оздоровчі” замінити словом “спортивні”;

в абзаці шостому слово “фізкультурно-оздоровчі” замінити словом “оздоровчі”;

у статті 12:

частину третю викласти в такій редакції:

“3. Заклади позашкільної освіти можуть функціонувати у формі центрів, комплексів, палаців, будинків, клубів, станцій, кімнат, студій, шкіл мистецтв, малих академій мистецтв (народних ремесел), малих академій наук, мистецьких шкіл, спортивних клубів за місцем проживання, спортивних клубів осіб з інвалідністю, дитячих стадіонів, дитячих бібліотек, дитячих флотилій, галерей, бюро, оздоровчих закладів, що здійснюють позашкільну освіту.”;

у частині четвертій:

в абзаці другому слова “фізкультурно-спортивним або” виключити;

в абзаці третьому:

слово “спортивно-оздоровчої” замінити словом “спортивної”;

слова “дитячо-юнацькі спортивні школи” замінити словами “спортивні клуби”;

в абзаці дев'ятому статті 15:

слова “фізкультурно-спортивний або” виключити;

слова “фізичною культурою і” виключити;

18) у пункті 7 частини першої статті 14 Закону України “Про органи самоорганізації населення” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 48, ст. 254 із наступними змінами):

слова “культури, фізичної культури і спорту” замінити словами “культури, спортивним організаціям”;

слово “спортивно-оздоровчої” замінити словом “оздоровчої”;

слова “розвитку художньої творчості, фізичної культури і спорту” замінити словами “розвитку художньої творчості, спорту”;

19) у частині сьомій статті 10 Закону України “Про охорону дитинства” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 142 із наступними змінами) слова “фізичної культури і спорту” замінити словами “спортивних організацій”;

20) в абзаці третьому підрозділу 6 “Розвиток соціальної інфраструктури” розділу III Генеральної схеми планування території України, затвердженої Законом України “Про Генеральну схему планування території України” (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 30, ст. 204), слова “фізичної культури та” виключити;

21) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27 із наступними змінами):

у статті 51 слова “фізичної культури і” виключити;

у частині третій статті 52 слова “фізичної культури і” виключити;

у пункті “г” частини другої статті 61 слова “фізичної культури і” виключити;

в абзаці першому частини першої статті 208:

слова “фізкультури та спорту” виключити;

слово “фізкультури,” виключити;

22) у Кримінально-виконавчому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21 із наступними змінами):

в абзаці одинадцятому частини першої статті 107 слова “фізичною культурою і” виключити;

у частині шостій статті 151 слово “фізкультурно-оздоровчого” замінити словом “спортивного”;

в абзаці другому частини другої статті 151¹ слово “фізкультурно-оздоровчого” замінити словом “спортивного”;

23) у Законі України “Про рекламу” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62 із наступними змінами):

у пункті 22 частини першої статті 1 слова “фізичної культури,” виключити;

в абзаці четвертому частини другої статті 12 слова “фізичної культури і” виключити;

в абзаці другому частини четвертої статті 22-1 слова “сфері фізичної культури і спорту (крім дитячого та дитячо-юнацького спорту)” замінити словами “сфері спорту (крім дитячо-юнацького спорту)”;

24) у Законі України “Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення” (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 52, ст. 565 із наступними змінами):

абзац п'ятий частини другої статті 13 викласти в такій редакції:

“4) у приміщеннях та на території спортивних споруд та спортивних організацій;”

у частині першій статті 14 слова “молоді та спорту” замінити словами “молодіжної політики та спорту”;

25) у Законі України “Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 2-3, ст. 36 із наступними змінами):

у частині другій статті 6 слова “фізичної культури і” виключити;

у частині першій статті 23 слова “фізичної культури та” виключити;

у частині другій статті 40 слова “молоді, фізичної культури та спорту” замінити словами “молодіжної політики, спорту”;

26) у Законі України “Про оздоровлення та відпочинок дітей” (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 45, ст. 313 із наступними змінами):

в абзаці п'ятому статті 1 слова “фізичної культури та” виключити;

в абзаці другому частини другої статті 14 слова “фізичної культури та спорту” замінити словами “спортивній організації”;

27) у Законі України “Про засади внутрішньої і зовнішньої політики” (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 40, ст. 527):

в абзаці двадцятому частини першої статті 10 слова “фізичної культури і” виключити;

в абзаці дванадцятому частини першої статті 10¹ слова “фізичної культури і” виключити;

28) у тексті Закону України “Про мораторій на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення в містах та інших населених пунктах” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 40, ст. 400) слова “фізичної культури і” виключити;

29) у пункті 1 частини першої статті 1 Закону України “Про особливості утворення акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 49, ст. 553 із наступними змінами) слова “фізичної культури та” виключити;

30) у частині першій статті 3 Закону України “Про особливості забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 9, ст. 64 із наступними змінами) слова “фізичну культуру і” виключити;

31) у Законі України “Про Раду міністрів Автономної Республіки Крим” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 2-3, ст. 3 із наступними змінами):

в абзаці двадцятому частини другої статті 14 слова “фізичної культури і” виключити;

у пункті 1 частини першої статті 23 слова “фізичної культури і” виключити;
у статті 30:

у назві слова “фізичної культури і” виключити;

у частині першій:

в абзаці першому слова “фізичної культури і” виключити;

у пункті 1 слова “фізичної культури і спорту,” замінити словами “спортивних організацій”;

у пункті 2 слова “фізичної культури і” виключити;

у пункті 3 слова “фізичної культури і спорту,” замінити словами “спортивними організаціями”;

32) у Законі України “Про протидію торгівлі людьми” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19-20, ст. 173 із наступними змінами):

у підпункті “б” пункту 7 частини першої статті 7 слова “фізичної культури та” виключити;

у пункті 8 частини першої статті 8 слова “фізичної культури та” виключити;

у частині четвертій статті 21 слова “фізичної культури та” виключити;

у частині другій статті 22 слова “фізичної культури та” виключити;

33) у Законі України “Про благодійну діяльність та благодійні організації” (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 25, ст. 252 із наступними змінами):

у пункті 6 частини першої статті 1 слова “фізичної культури і” виключити;

у пункті 9 частини другої статті 3 слова “і фізична культура” виключити;

у частині першій статті 10 слова “фізичної культури і” виключити.

34) в абзаці сьомому пункту 2 частини першої статті 20 Закону України “Про Кабінет Міністрів України” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 13, ст. 222 із наступними змінами):

слова “фізичної культури” замінити словом “спорту”;

слова “та фізкультурно-оздоровчих закладів” замінити словами “закладів та спортивних організацій”;

35) у Законі України “Про Національну гвардію України” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 17, ст. 594 із наступними змінами):

частину четверту статті 5 викласти у такій редакції:

“4. Для організації спортивної діяльності в Національній гвардії України відповідно до Закону України “Про спорт” можуть створюватися спортивні організації, зокрема спортивні клуби тощо, а для забезпечення розвитку спорту вищих досягнень – спортивні команди.”;

у пункті 3⁶ розділу VIII “Прикінцеві та перехідні положення”:

слова “закладам фізичної культури і спорту” замінити словами “спортивним організаціям”;

слова “фізичну культуру і” виключити;

36) в абзаці шостому частини п’ятої статті 45 Закону України “Про запобігання корупції” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами) слова “фізичної культури,” виключити, а слова “національно-патріотичного виховання” замінити словами “утвердження української національної та громадянської ідентичності”;

37) у пункті 15 частини другої статті 15 Закону України “Про правовий режим воєнного стану” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 28, ст. 250 із наступними змінами) слова “фізичної культури і спорту” замінити словами “спортивними організаціями”;

38) у пункті 15 частини першої статті 4 Закону України “Про військово-цивільні адміністрації” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 13, ст. 87 із наступними змінами) слова “фізичної культури і спорту” замінити словами “спортивними організаціями”;

39) у Законі України “Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 51, ст. 472 із наступними змінами):

у статті 1:

в абзаці другому:

після слів “спортивних заходів” доповнити словами “та спортивних змагань”;

слова “, офіційно визнаних в Україні” виключити;

в абзаці сьомому:

слова “Єдиним календарним планом фізкультурно-оздоровчих та спортивних заходів України” замінити словами “національним календарним планом фізкультурно-оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань”;

слова “, визнаного в Україні,” виключити;

в абзаці дев’ятому слово “навчально-тренувального” замінити словом “тренувального”;

в абзаці десятому:

слова “, визнаних в Україні,” виключити;

слова “фізкультурно-спортивні товариства, громадські об’єднання фізкультурно-спортивної спрямованості” замінити словами “громадські об’єднання спортивної спрямованості”;

в абзаці одинадцятому:

слова “, визнаних в Україні,” виключити;

після слів “спортивних заходах” доповнити словами “та спортивних змаганнях”;

у частині першій статті 2 слова “фізичну культуру і” виключити;
 у пункті 2 частини першої статті 9 слова “фізичної культури і” виключити;
 у пункті 6 частини першої статті 10 слова “центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування і реалізують державну політику у сфері спорту”;

40) пункт 9 частини сьомої статті 3 Закону України “Про публічні закупівлі” (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 45, ст. 289 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

“9) якщо здійснюється закупівля послуг, необхідних для проведення заходів зі спорту, спортивної реабілітації та забезпечення підготовки і участі національних збірних команд України з видів спорту в міжнародних спортивних заходах, що включені до національного календарного плану фізкультурно-оздоровчих та спортивних заходів.”;

41) у Законі України “Про освіту” (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 38-39, ст. 380 із наступними змінами):

у частині першій статті 14 слова “фізичної культури і” виключити;

у частині третій статті 21:

в абзаці першому слова “фізичної культури і” виключити;

в абзаці другому:

після слова “всеукраїнськими” доповнити словами “спортивними”;

слова “фізичної культури і” виключити;

в абзаці четвертому слова “центрального органу виконавчої влади у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту”;

42) у Законі України “Про приватизацію державного і комунального майна” (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 12, ст. 68 із наступними змінами):

в абзаці другому пункту 4 частини другої статті 5 слова “фізичної культури та” виключити;

абзац шостий частини четвертої статті 15 викласти в такій редакції:

“Об’єкти соціально-культурного призначення, що не функціонують більше трьох років або перебувають в аварійному стані, можуть бути перепрофільовані, крім спортивних організацій, баз олімпійської, дефлімпійської та паралімпійської підготовки, спортивних споруд, лікувальних (лікувально-фізкультурних) і лікувально-профілактичних закладів.”;

43) у частині третій статті 9 Закону України “Про фахову передвищу освіту” (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 30, ст. 119 із наступними змінами):

в абзаці першому слова “фізичної культури і” виключити;

в абзаці другому:

після слова “всеукраїнськими” доповнити словом “спортивними”,

слова “у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “, що забезпечує формування державної політики у сфері спорту”;

44) у Законі України “Про оренду державного та комунального майна” (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 4, ст. 25 із наступними змінами):

у частині дев'ятій статті 2 слова “фізичної культури і” виключити;
у статті 15:

абзаци тринадцятий, чотирнадцятий частини другої викласти у такій редакції:

“державні та комунальні спортивні клуби, центри олімпійської підготовки, центри спорту осіб з інвалідністю, а також бази олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки;

громадські об'єднання спортивної спрямованості, що є неприбутковими організаціями, внесеними до Реєстру неприбуткових установ та організацій, спортивні клуби, зареєстровані як громадська організація (крім спортивних клубів, що займаються професійним спортом), центри олімпійської підготовки, центри спорту осіб з інвалідністю, що є неприбутковими організаціями, внесеними до Реєстру неприбуткових установ та організацій, – виключно для проведення спортивних заходів та спортивних змагань або надання послуг у сфері спорту;

в абзаці другому частини третьої слова “громадським об'єднанням фізкультурно-спортивної спрямованості, утвореним ними закладам фізичної культури і спорту” замінити словами “громадським спортивної спрямованості, спортивним клубам, зареєстрованим як громадська організація”;

45) у Законі України “Про внутрішній водний транспорт” від 3 грудня 2020 року № 1054-IX:

у частині другій статті 34 слова “центральною органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “всеукраїнськими спортивними федераціями”;

в абзаці другому частини четвертої статті 42 слова “фізичної культури та” виключити;

46) у Законі України “Про основні засади молодіжної політики” (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 28, ст. 233):

у пункті 7 частини другої статті 12 слова “фізичної культури і спорту” замінити словами “спортивними організаціями”;

в абзаці першому частини дев'ятої статті 15 слова “фізичної культури і спорту” замінити словами “спортивні організації”;

у статті 18:

у назві слова “фізичної культури і” виключити;

у частині першій:

у пункті 1 слово “оздоровчої” виключити;

у пункті 3 слово “фізкультурно-спортивної” замінити словом “спортивної”;

47) у Законі України “Про антидопінгову діяльність у спорті” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 14, ст. 33):

пункт 18 частини першої статті 1 викласти у такій редакції:

“18) спортивні федерації – громадські об'єднання, що об'єднують спортивні клуби, зареєстровані як громадська організація, та діють відповідно до Закону України “Про спорт””;

у частині першій статті 2 слова “фізичну культуру і” виключити;

у першому реченні частини першої статті 3 слова “інших суб'єктів сфери фізичної культури і спорту” замінити словами “інші спортивні організації”;

у статті 4:

у пункті 12 частини сьомої слова “національними спортивними федераціями осіб з інвалідністю або їх спілками” замінити словами “всеукраїнськими спортивними федераціями осіб з інвалідністю”;

у частині восьмій:

в абзаці першому та другому слова “забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “реалізує державну політику у сфері спорту”;

в абзаці одинадцятому слова “або її відокремленого підрозділу” виключити;

у частині другій статті 5:

у пункті 3 слова “забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “реалізує державну політику у сфері спорту”;

у пункті 6:

слова “забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “реалізує державну політику у сфері спорту”;

слова “організаціям та установам у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “спортивним організаціям”;

у частині першій статті 6:

у пункті 1 слова “забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “реалізує державну політику у сфері спорту”;

у пункті 4 слова “фізичної культури і” виключити;

у пункті 9 слова “національними спортивними федераціями осіб з інвалідністю або їх спілками” замінити словами “всеукраїнськими спортивними федераціями осіб з інвалідністю”;

у статті 7:

у частині першій слова “забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “реалізує державну політику у сфері спорту”;

у частині третій:

у пункті 1:

в абзаці першому слова “забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “реалізує державну політику у сфері спорту”;

в абзаці третьому слова “суб'єктами сфери фізичної культури і спорту” замінити словами “спортивними організаціями”;

в абзаці сьомому слова “іншого громадського об'єднання фізкультурно-спортивної спрямованості” замінити словами “іншої спортивної організації”;

в абзаці третьому пункту 2 слова “забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “реалізує державну політику у сфері спорту”;

- у частині четвертій:
- у пункті 1 слова “фізичної культури і” виключити;
- у пункті 4 слова “іншого громадського об’єднання фізкультурно-спортивної спрямованості” замінити словами “іншої спортивної організації”;
- у пункті 9 статті 8 слово “навчально-тренувальних” замінити словом “тренувальних”;
- в абзаці другому частини п’ятої статті 9 слова “суб’єктів сфери фізичної культури і спорту” замінити словами “спортивних організацій”;
- у частині другій статті 10:
- у пункті 1 слова “забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “реалізує державну політику у сфері спорту”;
- у пункті 2 слова “фізичної культури і” виключити;
- у пункті 5 слова “національними спортивними федераціями осіб з інвалідністю або їх спілками” замінити словами “всеукраїнськими спортивними федераціями осіб з інвалідністю”;
- у пункті 3 частини четвертої статті 11 слова “суб’єктів сфери фізичної культури і спорту, визначених розділом III Закону України “Про фізичну культуру і спорт” замінити словами “спортивних організацій, визначених розділом II Закону України “Про спорт”;
- 48) у Законі України “Про основні засади державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 46, ст. 116):
- в абзаці першому частини другої статті 9 слова “фізичної культури і” виключити;
- у пункті 5 частини другої статті 13 слова “забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “реалізує державну політику у сфері спорту”;
- у частині четвертій статті 15:
- в абзаці першому слова “забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту” замінити словами “реалізує державну політику у сфері спорту”;
- у пункті 4 слова “фізичною культурою і” виключити;
- у пункті 6 слова “закладів фізичної культури і спорту та громадських об’єднань фізкультурно-спортивної спрямованості” замінити словами “спортивних організацій”;
- у статті 19:
- у назві та тексті слова “суб’єктів сфери фізичної культури і спорту” замінити словами “спортивних організацій”;
- слова “фізичною культурою і”, “фізичної культури і” виключити;
- слова “фізкультурно-оздоровчих” замінити словом “оздоровчих”;
- у пункті 8 частини третьої статті 24 слова “фізичної культури і” виключити.
- 16. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом, передбачивши набрання ними чинності одночасно з веденням в дію цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом, передбачивши набрання ними чинності одночасно з веденням в дію цього Закону;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону, передбачивши набрання ними чинності одночасно з веденням в дію цього Закону.
